

„Trečiasis Antspaudas“

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas buvo pasakytas 1963 m. kovo 20 d., Džefersonvilio mieste (Indianos valstija, JAV).

1 Labas vakaras, draugai. Dabar trumpam atsistokime maldai palenkdami savo galvas. Mūsų dangiškasis Tėve, girdėdami šią... šią gražią giesmę mes susimąstome, Viešpatie, kad... kad Tu esi arti. Ir mes meldžiame, kad šį vakarą Tu mus priimtum, Viešpatie, kaip Tavo vaikus, atleisdamas visas mūsų nuodėmes ir nusižengimus, ir suteiktum mums Savo palaiminimus, nes mes esame žmonės turintys poreikių.

Ir šią didingą valandą, kurios metu mes dabar gyvename ir mes matome, kad kasmet pasaulyje tampa vis tamsiau ir tamsiau, ir Viešpaties atėjimas tampa vis ryškesnis ir ryškesnis tuo metu, kai Jis Save apreiškia... Savo Žodyje ir Savo apsiareiškime. Mes ir vėl atėjome šį vakarą, Viešpatie, kad susirinktume ir melstume Tavęs atverti mums, Viešpatie, šį Trečiąjį Antspaudą iš šios Knygos, kad tai mums būtų žinoma tam, kad mes žinotume, ką daryti ir kaip gyventi, ir kaip būti geresniais krikščionimis.

4 Aš meldžiu, Dieve, kad Tu leistum kiekvienam šį vakarą čia esančiam ne krikščioniui suvokti kaip jiems Tavęs reikia. Suteik tai. Ir aš... aš meldžiu, dangiškasis Tėve, kad kiekvienas iš naujo atgimęs krikščionis suprastų, jog jis privalo gyventi arčiau nei praeityje, kad mes visi galėtume būti toje krikščioniškos meilės ir tikėjimo vienybėje. Padaryk, kad kiekvienas mūsų tarpe sergantis žmogus, būtų šį vakarą išgydytas, Viešpatie. Jie supranta kaip jiems Tavęs reikia. Ir aš meldžiu, Tėve, kad Tu palaimintum viską, kas bus padaryta ar pasakyta Tavo garbei ir šlovei, mes prašome to Jėzaus Vardu. Amen.

6 Mes ir vėl šį vakarą susirinkome kartu šiuo tikslu, šios savaitės trečiadienį, ir šį vakarą mes laukiame iš Viešpaties... didelio Jo palaiminimų išliejimo ant Jo Žodžio. Ir šiandien aš užsiėmiau nagrinėjimu kaip įprastai ir bandžiau apgalvoti kokius dalykus būtų tinkama pasakyti ir... kaip tai pasakyti, ir po to priklausyti nuo Viešpaties, kad suteiktų man išaiškinimą ir prasmę šio... šio Žodžio, kuris yra užrašytas. Ir aš esu dėkingas Jam už tai, ką Jis dėl mūsų padarė šią savaitę, nes mes... dėl šių Antspaudų atidengimo.

7 O dabar, tikriausiai būtų neblogai, jei sekmadienio rytą, jei... Žinote, dažniausiai mes nenorime, kad mus neteisingai suprastų, bet, žinote, jūs... taip nutinka. Ir todėl... galbūt sekmadienio rytą, jei visi, kurie savo mintyse turi su tuo susijusį klausimą, galėtų jį užrašyti ir padėti jį ant stalo čia, šeštadienio vakarą ir, taigi, aš galėsiu juos perskaityti, ir po to pasistengsiu jums į juos atsakyti sekmadienį ryte, Viešpačiui leidus. Aš manau, kad taip būtų geriau nei tai, ką mes planavome, nes kartais tai yra klaidingai suprantama, žinote. Ir todėl, tokiu būdu aš... Man būtų geriau, jei aš... Kad aš juos gaučiau tiesiogiai, žinote. Tai... tai būtų tiesiog taip, kaip tai turėtų būti, nes vieną kartą aš...

8 Šiandien kažkas paskambino ir pasakė, kad aš... kuris paskambino ir norėjo sužinoti ar tai buvo tiesa, kad kai įvyks paėmimas iš Džefersonvilio pateks tik vienas ir vienas iš Niujorko, o visi kiti iš užsienio. Todėl aš... Suprantate, tai buvo tiesiog neteisingai suprasta.

Ir taip pat kažkas pasakė, kad šeštadienį vakare, jeigu Viešpats atidengs mums paskutinį Antspaudą, tuomet sekmadienį ryte čia bus Jėzus. Suprantate? Todėl tai yra... tai yra... Suprantate, jūs... jūs negalite... Tai... taip nėra, jūs negalite... Tai nėra.. Mes nežinome... Jei kas nors jums pasakys, kad jie žino, kada Jis ateina – iš pat pradžių galite suprasti, kad jie klysta, kadangi to niekas nežino. Tačiau šiandien mes norime gyventi taip, lyg tai būtų dabar.

10 Taigi, aš trumpam ketinu jus išjudinti, todėl būkite pasiruošę. Aš... aš manau, kad Jėzus ateis mažiau nei už trijų minučių nuo dabar, Jo laiku. Ar žinote kiek tai truktų? Maždaug trisdešimt penkis metus. Suprantate, tūkstantis metų Jam yra tik viena diena. Suprantate? Todėl, kai girdite... Apaštalas anuomet ten pasakė: „Laikas yra arti.“ Štai čia: „Laikas yra arti.“ Apaštalas tai pasakė Apreiškime. Ar žinote, kiek tai užtruko? Tai net... Dievui tai buvo tik vakar... dar net nėra dviejų dienų. Ir suprantate, jei tai yra trys minutės, mažiau nei trys minutės iki Jo atėjimo (Suprantate, tai būtų trisdešimt metų, maždaug, mums, arba kažkas panašaus) ir pažvelkite kiek... ką Jam reikėtų trys minutės. Jis jau keliasi, kad ateitų. Todėl mes...

13 Jūs... Kartais, kai skaitote šią vietą, Jis kalba Žodžio laiku (Suprantate?), ne mūsų laiku. Ir todėl, jeigu aš žinočiau, jog Jis ateina rytoj vakare, rytoj vakare, rytoj aš nagrinėčiau ir prašyčiau Jo, kad suteiktų man žinią apie Ktvirtąjį Antspaudą. Aš ateičiau čia pamokslauti tai tokiu pačiu būdu. Suprantate? Aš... aš kiekvieną dieną tiesiog noriu daryti tai, ką turiu daryti, jeigu Jis ateina. Ir aš nežinau geresnės vietos būti paimtam, kaip būnant pačioje pareigos vietoje (Suprantate?), pareigos vietoje. Todėl mes tiesiog tęsiame, kol Jis ateis.

Kartais, kai mes tiesiog skaitome... O dabar... būkite labai atsargūs, kai skaitote... įsigykite garsajuostes, perklauskite jas labai įdėmiai, nes jūs suprasite tai iš garsajuostės, nes jie iš naujo klausėsi tų garsajuosčių, ir jos yra tikrai geros kokybės ir aiškios, todėl per jas jūs geriau suprasite.

15 Taigi, visi esate įsimylėję Kristų, aš viliuosi, šį vakarą ir visi Jį mylite. Aš pasakysiu jums, kas kartais suklaidina žmones. Kažkas ateina praleidęs pirmą susirinkimo dalį (Suprantate?), tada jie ateina ir girdi, kaip tu remiesi kažkuo, ką pasakei anksčiau, kažką pamini, ir tada jie susieja tai, su tuo, kas yra sakoma, o pirmos dalies jie negirdėjo. Tuomet jiems viskas yra supainiota (Suprantate?). Tuomet.... tuomet jie galvoja, kažkas buvo pasakyta kitaip, bet... bet taip nėra.

Todėl, jei turite klausimą, kurio nesuprantate, tiesiog užrašykite jį ant lapelio. Padėkite jį bet kurio laiku nuo dabar iki šeštadienio vakaro, o aš sekmadienį ryte pasistengsiu... Jei tai bus sunkiai suprantama... Jūs pasakysite: „Na, man įdomu, ką tai toje vietoje reiškė. Aš to nesupratau.“ Jūs suprantate, ką aš turiu omenyje. Tuomet aš pasistengsiu jums tai atsakyti sekmadienį ryte, Viešpačiui leidus.

18 Taigi, šį vakarą mes vėl perskaitysime iš šio senojo, palaimintojo Žodžio – 6-to skyriaus. Ir šį vakarą mes pradėsime nuo Trečiojo Antspauda, ir tai yra 5-a eilutė, 5-a ir 6-a eilutė. O

rytoj vakare mes užbaigsime su keturiais raiteliais: baltasis žirgas ir raudonasis žirgas, juodasis žirgas ir palšas žirgas. Ir aš noriu pasakyti, kad kiekvieną kartą net iki šio ryto apie... Aš atsikeliu labai, labai anksti ir einu melstis prieš prasidedant šurmuliui ir tiesiog toliau meldžiuosi visą dieną.

20 Bet anksti šį rytą Šventoji Dvasia atėjo į vietą, kurioje aš buvau ir tiesiog taip aiškiai kaip įmanoma aš... aš išvydau atsidengiantį šį kitą Antspaudą, taigi, tiesiog konkrečiai. Taigi, taigi, taigi... Jis mane girdi, aš žinau ir aš esu labai dėkingas. Taigi, jūs tik nepamirškite, kad vyksta kažkas, ką, aš viliuosi, jūs suprantate. Suprantate? Kažkas... kažkas... kažkas vyksta. Aš tiesiog noriu išmėginti šią bažnyčią, vieną kartą ir pažiūrėti ar jie faktiškai gali kažką suprasti prieš tam faktiškai įvykstant. Taigi, nepamirškite, nepamirškite, ką aš jums pasakiau ir tegul Viešpats mums padės.

22 Taigi, 5-oje eilutėje...

Ir kai jis atvėrė trečiąjį antspaudą, išgirdau trečiąjį žvėrį sakant: „Ateik... žiūrėk“. Ir pažiūrėjau, ir štai juodas žirgas; ir ant jo sėdintysis turėjo savo rankoje svarstyklės.

Ir išgirdau balsą keturių žvėrių viduryje, sakant: „Kviečių saikas už denarą ir trys saikai miežių už denarą; ir žiūrėk, nepakenk aliejui ir... vynui“.

23 Taigi, pagrįskime tai trumpai tais Antspaudais, kuriuos jau išnagrinėjome, nes būtent kaip bažnyčios perioduose, na, mes stengiamės parodyti pagrindą, kad padarytume perdangą tam, kad jūs galėtumėte... Tokiu būdu, faktiškai, Rašte yra periodai. Vienas dengia kitą, tiesiog štai taip kaip lipant kopėčiomis ir... ar lipant laiptais, tiksliau, nuo vieno pereinama ant kito ir pereina štai taip, jums kylant laipteliu aukštin.

24 O dabar, šis antspaudas... Tai yra... užantspauduota Atpirkimo Knyga (Ar visi tai suprantate?), ir ši Knyga yra užantspauduota Septyniais Antspaudais. Tai septynių užantspaudavimų Knyga. Suprantate? O dabar, prisiminkite kaip mes tai jums parodėme ir paėmėme tai iš Jeremijo ir kitų. Taigi, jie... Kai jie turėjo... Jie štai taip užrašydavo ant skiautės... rankraščio ar popieriaus, ar ne popieriaus, bet tai buvo oda ir jie susukdavo ją štai taip. Taigi, tai... Ir tuomet to galas buvo paliekamas štai taip... tai nurodo, kas ten yra. Tuomet kitas yra tokioje pačioje padėtyje, susukamas tokiu pačiu būdu, štai taip susisuka ir po to čia iš galo – yra nuplėštas štai taip, ir buvo paliekamas dar vienas. Na, tai buvo septynių užantspaudavimų Knyga.

26 Taigi, dar visai neseniai mes tokių knygų iš vis neturėjome. Senaisiais laikais knygomis buvo ritiniai. Jie būdavo susukami. Ir tuomet, kai jiems reikėdavo surasti temą ar kažką kaip mums... Jei Biblija būdavo susukta, o jūs norėtumėte perskaityti Izaijo Knygą, jūs surastumėte kur yra Izaijas, išvyniotumėte štai taip ir perskaitytumėte tai. Ir tai yra septynių užantspaudavimų Atpirkimo Knyga.

Ir, taigi... mes atrandame, kad Avinėlis išeina, paima Knygą iš rankos To, kuris sėdėjo soste ir nuplėšia Antspaudus, ir... ir atlaisvina... ir atlaisvina tai... išlaisvina Antspaudus žmonėms. O keturi, ten sėdintys, žvėrys, kuriuos mes nagrinėjome bažnyčios perioduose, tie patys

keturi žvėrys – jūs matote juos visame Rašte, ir jie yra tie, kurie paskelbia apie šių Antspaudų nuplėšimą. Taigi... Ir mes matome, kad tai yra... Atpirkimo Knyga.

29 Ir po to mes sugrįžome ir kalbėjome apie giminaitį atpirkėją ir nagrinėjome jį, kad suprastume koks buvo jo darbas. O dabar, visus tuos metus Kristus darė Giminaičio Atpirkėjo darbą. Taigi, visi, kurie tai suprantate pasakykite: „Amen“. Jis darė Giminaičio Atpirkėjo darbą, tačiau ateis metas, kai atpirkimo darbas bus baigtas, ir kai atpirkimo darbas yra baigtas, tuomet Jis palieka Dievo sostą, kuriame Jis dabar sėdi, tačiau tai nėra Jo sostas. „Kas nugali, tam duosiu atsisėsti su manimi mano soste, kaip ir aš nugalėjau ir atsisėdau su savo Tėvu jo soste.“ Tas nėra Jo sostas. Tas priklauso Dvasiai, Dievui. Kristui, Avinėliui, tas Jam nepriklauso. Jis yra įsikūnijęs Dievas (Suprantate?), kuris yra tas pats, įsikūnijęs Dievas.

31 Taigi, jis pakyla iš sosto. Iš pradžių pasigirdo paskelbimas, kad... „Kas yra vertas ateiti ir... ir paimti šią Atpirkimo Knygą?“ Suprantate? Nes visas atpirkimo planas nuo Adomo, viskas, ką Adomas prarado... Iki Adomo nebuvo nieko prarasto, o po Adomo žemėje viskas buvo prarasta. Ir... Viskas, žemės kūrinijoje buvo prarasta ir su Adomu puolė viskas, pateko anapus prarajos per kurią sugrįžti negalėjo nei vienas, nebuvo visiškai jokio kelio. Žmogus, kai jis nusidėjo, jis paliko savo kelią. Jis nepaliko sau jokio kelio.

33 Ir kai... Kai buvo užduotas tas klausimas, apreiškėjas Jonas, pra... pranašas Jonas buvo regėjime ir tai matė, ir ten nebuvo jokio žmogaus danguje, jokio žmogaus žemėje, jokio žmogaus po žeme, ar nebuvo verto net pažiūrėti į Knygą. Suprantate? Taigi, tiesiog pagalvokite apie tai. Tuomet į priekį išeina Avinėlis ir Jis paima Knygą. Taigi, Jono paprašė daugiau nebeverkti. Jis pasakė: „Štai nugalėjo Liūtas iš Judo giminės ir... ir Jis gali paimti Knygą ir atverti ją.“ Todėl jis atsisuko ieškodamas Liūto, bet jis pamatė Avinėlį. Vyresnysis pašaukė, pasakė: „Liūtas nugalėjo,“ – bet kai jis atėjo ir pažiūrėjo, tai buvo nuo sosto pakylantis Avinėlis.

34 Taigi, anksčiau jis to niekada nepastebėjo. Kodėl? Jis buvo ten gale Savo... darė Savo užtarimo darbą, nes Jis kraujavo dėl žmonių, atliko užtarimą už žmones, kol ateis paskutinė siela, kuri buvo įrašyta Avinėlio Gyvenimo Knygoje prieš pasaulio sutvėrimą. Joje bus tam tikras jų skaičius ten ir tai viskas. Tai viskas. Kiti net nenorės ateiti. Jie neturi troškimo ateiti.

Ir todėl, kai ateis paskutinė siela – tuomet atpirkimo laikas yra pasibaigęs. Tuomet Avinėlis išeina į priekį pareikalauti Savo teisių, to ką Jis atpirko, o tai yra visa kurinyja. Žemė ir viskas priklauso Jam. Suprantate? Jis atpirko tai Savo paties Krauju. Ir kai Jis išeina į priekį paimti šios Knygos, kad ją atvertų, na, tai bent, jie buvo... Jonas daugiau neverkė. Ir jis pažvelgė, o tas Avinėlis buvo nužudytas Avinėlis. Jis jau buvo nužudytas, bet Jis ir vėl buvo gyvas.

35 Ir taigi, mes atradome, kad nužudytas avinėlis yra kruvinas avinėlis, visas kruvinas. Jis buvo nužudytas. Po to, kai Jis buvo nužudytas, Jis vėl prisikėlė ir sėdėjo soste, sakykime, už sosto štai taip, atliko užtarimą už visas tas sielas, kurios ateis. Tuomet, kai čia atėjo paskutinė ir tai buvo užbaigta... Dievas vis dar laikė Atpirkimo Knygą. Suprantate? Taigi, Jis dabar daro Giminaičio darbą. Kaip Bozas atėjo, o Rūta tiesiog ten sėdėjo laukdama, kol Bozas... Turiu omenyje Bozas atliko... giminaičio atpirkėjo darbą.

36 Ar prisimenate kaip neseniai apie tai pamokslavau? Rūta renkanti varpas ir Rūta, ką ji ten dar darė, ir po to, paskutinis dalykas buvo – Rūta laukianti (Ar jūs prisimenate kaip aš parodžiau to provaizdį Bažnyčioje?), kai Bozas eina atlikti giminaičio atpirkėjo darbą. Jis tai padarė. Numetė savo apavą ir pasakė liudijimą, ir atpirko Naomę, ir per tai gavo Rūtą. Taigi, todėl Rūta tiesiog laukė, nes prieš tai ji jau dirbo. Ji buvo padariusi visus tuos kitus dalykus, bet ji laukė. O dabar... Ir kai Bažnyčia laukia, ilsisi, daugelis iš jų, dauguma iš jų yra žemės dulkėse, kol Jis daro Savo Giminaičio Atpirkėjo darbą.

37 Taigi... Pasaulis vis dar ritasi žemyn, o nuodėmė didėja ir... ir ligos, ir bėdos, ir mirtis, ir liūdesys. Bedieviai vyrai ir bedievės moterys tiesiog numiršta. Juos suėda vėžys ir visa kita, kai jie negali turėti pakankamai tikėjimo, kad galėtų užmegzti ryšį ir įsikibti į tai. Taigi, atkreipkite dėmesį, bet po to, kai visa tai pasibaigė, po... Jo... kai pasibaigė Jo užtarimas, Jis išeina į priekį, paima Knygą iš Jo rankos ir tuomet Jonas... ir viskas danguje... ir pradėjo... Sielos po aukuru pradėjo šaukti (Mes vėl sugrįšime prie to „Šeštame Antspaude“), ir kaip jie džiūgavo ir... ir... parpuolė žemėn, vyresnieji ir išliejo šventųjų maldas. Ir sielos po aukuru sušuko: „Vertas Tu esi, nes Tu atpirkai mus Dievui ir mes sugrįšime vėl į žemę, kad gyventume kaip karaliai ir kunigai.“ O, ten yra didis...

39 Ir... Jonas pasakė, kad viskas danguje, viskas po žeme ir visi girdėjo jį dėl to garbinantį Dievą. Jonas greičiausiai turėjo surasti ten savo vardą, žinote... Ir visą tą laiką... Tada jis pasakė: „Jis yra vertas paimti Atpirkimo Knygą.“ Taigi, tai daugiau nepriklauso Teisėjui. Tai priklauso Atpirkėjui ir Jis jau užbaigė atpirkimo darbą.

Dabar Jis parodys bažnyčiai, ką Jis padarė. Amen. Suprantate? Tuomet Jis tiesiog paima... Tačiau Knyga yra užverta. Nei vienas nieko nežinojo. Jie žino, kad ten tai buvo Atpirkimo Knyga, bet tai turi būti apreikšta paskutiniomis dienomis pagal Apreiškimo 10. Septintajam angelui bus suteikta apie tai žinia, nes yra pasakyta, kad septintojo bažnyčios periodo trimitavimo metu... septintojo angelo, kai jis trimituos, visos Dievo paslaptys turės būti užbaigtos per jo trimitavimą. Tuomet, po to, kai tai yra apreikšta, Angelas nužengia iš dangaus, kuriuo buvo Kristus (Dabar nepamirškite, šis angelas... ir yra žemėje, pasiuntinys). Žemyn nužengia Kristus (Jūs matote Jį 10-ame Apreiškimo skyriuje.), uždeda vieną koją ant žemės ir kitą ant jūros, vaivorykštė virš Jo galvos, akys ir... kaip... kojos kaip ugnis ir taip toliau, iškelia Savo ranką ir prisiekia Tuo, kuris gyvena per amžius soste, kad laiko daugiau nebus.

43 Ir kai jis duoda priesaiką – septyni griaustiniai prabyla savo balsais ir rašytojas... Kuris... kai Jonas buvo paimtas aukštyn, turėjo užrašyti tai, ką jis matė. Jis pradėjo rašyti. Jis pasakė: „Nerašyk to, nes... Nerašyk to. Tai yra...“ Jis pasakė: „Užantspauduok tai.“ Kame? „Užantspauduok. Nesakyk to.“ Suprantate? Tai turės būti apreikšta, bet tai net nėra užrašyta Žodyje. Ir tuomet, kai Jis pradėjo atverti Antspaudus, mes atrandame, kad jie visi buvo suglumę. Suprantate? Kai Jis atvėrė Pirmąjį Antspaudą, jis pagalvojo: „Taigi, čia Jis turėtų pasakyti: 'Ir įvyks, kad Tas-ir-tas užims sostą ir tam tikras padarytą tą ir tą ir padarys tai.'“ Bet kai tai įvyko, išėjo baltasis žirgas ir ant jo raitelis. Na: „Savo rankoje jis turėjo lanką ir po kurio laiko jam buvo duota karūna,“ – pasakė jis. Tai viskas.

46 Tada Avinėlis vėl atsisuko ir nuplėšė kitą Antspaudą ir ten išjojo juodas... raudonojo žirgo raitelis. Ir jis turėjo... jam buvo duotas kalavijas ir jis turėjo sukelti karą ir buvo duota didelė jėga ir, kad atimtų taiką žemėje ir žudytų vienas kitą. Tai buvo kaip... tebebuvo paslaptingas dalykas, ar ne, kai Jis tai atidengė? Ir tuomet tęsia toliau ir pasakė, kad tą dieną prieš šiuos septynis griaustinius, visos paslaptys čia yra apreiškiamos.

48 Taigi, pažvelkite, tuomet mes atrandame, kaip mes nagrinėjome tai perioduose, mes turėjome reformatorius, ne pranašus, reformatorius. Ir kiekvienoje pareigybėje yra... yra jai skirtas darbas. Tiesiog kaip žmogus, kuris yra telefonistas, jis nėra visai elektrikas. Jis gali tame šiek tiek pasidaruoti. Ir... ir kaip, jei žmogus yra linijų monteris [dirbantis su telefono linijų įrengimu. – Vert.], na, jis tikrai... Žmogus, kuris yra...duobių stulpams kasėjas ir niekada nėra daręs jokio darbo su kabeliais, jam derėtų laikytis atokiai nuo kabelių, nors galbūt jis galėtų paskubomis kažką sutaisyti ar kažką kito.

50 Bet kai tikrasis dalykas turi būti apreiškta paskutiniąją dieną, paskutinei bažnyčios daliai, tada Dievas pasakė, kad Jis pasiųs mums, pagal Raštą, ir mes tai nuodugnai ištyrėme, kad Jis išpranašavo, jog Elijo dvasia sugrįš kažkokiame žmoguje.

Taigi, aš manau, kad tai buvo labai aiškiai parodyta ir mes... ir... ir mes laukiame, kad tai įvyktų. Kažkur paskutiniuosiomis dienomis turi iškilti pateptas žmogus. Taigi, jūs išgirsite daug fanatikų ir visokių kitokių, bet tai tiesiog... tik bando... Tai yra velnias bandantis nutraukti nuo tikrojo, kai jis čia ateis. Suprantate? Bet tai bus tinkamai atpažinta. Jūs žinote, kas buvo Elijas. Ir stebėkite tai... Ir jūs... jūs atpažinsite. Ir tuomet, kai jis... Taigi, išrinktieji žinos (Suprantate?), ne kiti. Jie tikrai to nežinos. Jie aplenks tai milijonu myliu atstumu. Kaip...

51 Mes išnagrinėjome visa tai ir parodėme kaip jie praleido Joną, kaip jie praleido Eliją, kaip jie praleido Jėzų, kaip jie juos visus visada praleisdavo, ir jie padarys tą patį, nes Biblijoje yra pasakyta, kad jie tai padarys. Suprantate? Todėl tuomet, tuo metu tai bus labai nuolanku. Tai bus taip paprasta. Tai ir privers žmones nuo to atkristi. Jiems tai per paprasta. Mes atrandame, kad visada, kai žmonės pasidaro protingi ir išsilavinę ir apie daug ką nutuokia, tada jie tiesiog... tai... būtent tokie tai praleidžia, žinote. Suprantate?

Jėzus niekada neišsirinko tokių žmonių... kad būtų Jo mokiniais. Jis pasirinko bemokslus žmones, žvejus ir nei vienas nebuvo susietas su jų bažnyčiomis ir dalykais. Jis pasirinko įprastus žmones, mokesčių rinkėjus ir ūkininkus, ir žvejus, ir taip toliau, kad darytų Jo darbą (Suprantate?), nes jie... jie žino, kad jie yra niekas, tada Jis gali kažką iš jų padaryti. Suprantate? Kol jie žino, kad jie yra niekas, tol Dievas gali veikti. Bet, kai jie pradeda galvoti, kad jie kažką žino, tuomet jūs nežinote nieko, ką jums derėtų žinoti, yra sakoma Biblijoje. Todėl kai mes... mes tai atrandame.

54 O taigi, tuomet mes atrandame, kad šios paslaptys turėtų būti apreiškta. Ir kodėl šie kiti vyrai: Veslis, Liuteris ir tie didingi reformatoriai, kurie atnešė išteisinimą ir pašventinimą, Sekmininkų periodą su Šventosios Dvasios krikštu ir kitą, kodėl jis nesuprato šių... šių žinių? Kodėl jie jų nesuprato? Nes jie buvo reformatoriai. Suprantate?

Lygiai kaip, pažvelkite į tai iš kitos pusės, buvo tokie žmonės, kurie atėjo... turėjo jėgą kaip karaliai, bet nebuvo karaliai. Suprantate, suprantate? Jūs turite pastebėti bet kurio dalyko Biblijos terminologiją. Suprantate? Taigi, sekite. Bet šie... priežastis dėl kurios, visi šie paklydę galai susiję su paslaptina išsteisinimo dalimi, paslaptina pašventinimo dalimi, paslaptina Šventosios Dvasios dalimi ir na... Kokios rūšies... Ieva suvalgė obuolį ar ji suvalgė granato vaisių ar kažką? Suprantate? Ar... Kas buvo gyvatės sėkla? Ir... ir... Ar krikštas Vardan Tėvo, Sūnaus, Šventosios Dvasios ar Vardan Viešpaties Jėzaus yra teisingas? Ir, o, šimtai tokių dalykų, kurių galai buvo palikti palaidi. Suprantate?

57 Ir tuomet paskutiniąją valandą šis žmogus turi ateiti ir apreikšti dalykus (Suprantate?), paimti tas Rašto vietas. Jos bus teisingai atpažintos. Taip, pone. Ir... Taigi, tai nebus dabar didis, didelis dalykas. Tai atrodo taip čia Biblijoje, kad tai bus kažkas didelio.

Kaip tai turėjo būti didingiau, kai Jonas turėjo ten nusileisti ir krikštyti? Dabar tik pagalvokite, pranašai praeityje, net nuo pat Izaijo, Malachijo ir visi jie kalbėjo apie jį, kada jis ateis. Ir kai jis atėjo – tiesiog atsiskyręs, senas žmogus be išsilavinimo, žandenos dengė visą jo veidą, iš šonų styrojo plaukai, kaip pūkuoto kirmino, ir didelis susenęs avikailis laisvai kabojo ant jo, visiškai neturėjo jokio išsilavinimo, niekada gyvenime nei dienos nepraleido mokykloje, kiek mums yra žinoma. Suprantate? Čia jis išėjo iš dykumos, net nebuvo maloniai pakviestas atsistoti prie sakyklos, bet atsistojęs ten Jordano upėje ir pradėjo kvieisti žmones atgailai. Ar galite tai įsivaizduoti?

59 Biblijoje pasakyta, kad viskas tą dieną bus taip didinga, kad net visos aukštos vietos bus nužemintos ir visos žemos vietos bus paaukštintos (Taip, pone). Ir visos nelygios vietos bus išlygintos. Na, aš galiu įsivaizduoti juos ten žiūrinčius... Pasirodo Jonas ar šis didis Kristaus pirmtakas ir paima visą dykumą ir išlygina ją, ir padengia ją vėl žole. Suprantate?

O, tuomet aš įsivaizduoju, kad jie buvo viską pasiruošę taip, kaip jie yra tai padarę šiandien. Bet tai buvo taip nuolanku – net apaštalai tai praleido. Jie pasakė: „Na, kodėl Raštas sako... Ar... Tu eini ten, kad būtum paaukotas, taigi. Kodėl Raštas sako, kad... kad pirma turi ateiti Elijas?“

Jis pasakė: „Jis jau atėjo, o jūs to nežinojote.“ Ir su žmogaus Sūnumi jie pasielgs taip pat. Bet: „Jonas,“ – pasakė Jis, – „padarė, kas buvo pasakyta, kad jis padarys ir jie pasielgė su juo būtent tai, ką jie turėjo padaryti.“ Ir pasakė: „Taip privalės kentėti žmogaus Sūnus.“ Na, spėju, kad ten trečdalis visos žydų tautos net nežinojo, kad Jėzus Kristus buvo žemėje. Jie... galbūt jie ir girdėjo apie kažkokį ten pasirodžiusį fanatiką, bet jie neatkreipė į tai jokio dėmesio, tiesiog nuėjo toliau. „Jis atėjo pas savuosius, bet savieji jo nepriėmė.“

64 Taigi, štai kur aš manau, kad net... Taigi, nėra pasakyta, kad Jis ateis slapta, bet paėmimas bus paslaptis. Todėl, jei tai buvo taip slapta, kai Jis ateis, juo labiau apie paėmimą nebus žinoma. Suprantate? Jie nori... Jie tiesiogiai pasakys: „Na, aš maniau, kad mes turėjome turėti paėmimą ir visą tą teismą žemėje.“

Jis pasakė: „Tai jau įvyko, o jūs to nežinojote.“ Suprantate?

Tai bus taip... lygiai kaip vagis naktį. Kaip... knygoje, kurią aš kartą skaičiau... Koks jos pavadinimas? „Romeo ir Džiuljeta“ štai kokia tai buvo knyga, ar kažkokia... Jis... Jie turėjo į

namo sienas paremtas kopėčias, kažkokiu būdu aš... (Tai buvo jau seniai.) Ir jis atėjo, pasiėmė savo... kad pasiimtų ją nakties metu.

67 Taigi, tokiu būdu tai... tai įvyks ir tai bus įvykę... Ne tai, kad jie turės... pasiųs žemyn daugybę Angelų su kastuvais ir jie iškas kapus. Biblijoje pasakyta, kad mes būsime perkeisti prieš jums galint suspėti mirktelėti akimi, tiesiog mirksnis. Tai pasibaigs taip greitai. Tiesiog pasakys: „Kažkas pradingo.“

Na, aš įsivaizduoju, kad jei šiandien mes galėtume išieškoti po visą pasaulį, jei kasdien iš žemės dingtų penki šimtai žmonių (Suprantate?), jie apie tai nieko nesužinotų. Jie tiesiog bus pradingusieji. Na, į tą paėmimą pateks ne per daugiausiai.

69 Taigi, aš nenoriu jūsų išgąsdinti. Ir aš... ir aš... aš... aš nemanau, kad tai yra tokiu būdu, bet aš tik noriu jums pasakyti tai, ką Jis pasakė ir jūs tai žinote patys. „Kaip tai buvo Nojaus dienomis, kur aštuonios sielos buvo išgelbėtos per vandenį.“ Aštuonios sielos iš pasaulio buvo išgelbėtos per vandenį.

Na, pasakysite jūs: „O, tai bent, man net neverta stengtis.“ Tai parodo, kad jūs neturite tokio tikėjimo, kokio jums reikia. „Jeigu pateks tik... bus vienas, tai būsiu aš (Amen.), nes aš tikiu.“ Suprantate? Štai tokiu būdu jums reikia tuo tikėti. „Būsiu aš.“ Tikrai. Aš noriu gyventi taip arti Jo, kad žinočiau, jog Jis paims mane, kai Jis ateis. Aš tuo tikiu. Todėl, jei ten... jei visi kiti tai praleis, aš būsiu ten iš Jo malonės, nes Jis man tai pažadėjo ir aš žinau, kad aš... aš ten būsiu, nes Jis negali meluoti ir aš žinau, kad mano siela ir mano gyvenimas liudija. Ir aš kasdien stengiuosi gyventi taip lyg šiandien Jis sugrįžta, todėl aš... aš... todėl aš būsiu tas vienas. Štai kaip jūs turite jaustis. Jeigu bus aštuoni – aš būsiu vienas iš tų aštuonių. Bus penki šimtai – aš būsiu vienas iš tų penkių šimtų. Aš nežinau kaip bus su kitu žmogumi, bet aš noriu būti vienu iš tų penkių šimtų. Suprantate? Suprantate?

Štai tokiu būdu jūs turite tai prisiminti. Suprantate? O jeigu jūs neprisiminsite to tokiu būdu, tuomet kažkas yra negerai su jūsų tikėjimu. Suprantate, tuomet jūs dar nesate užtikrinti, kad esate išgelbėti. Jūs tiesiog spėliojate dėl to. Nedarykite to.

73 Gerai, mes taip ir nepradėsime su šiuo Antspaudu ar ne? Gerai, aš noriu kas vakarą... Aš nežinau ar jūs esate nieko prieš, kad aš užimu jūsų laiką. Mes galėtume išsiskirstyti šiek tiek anksčiau. Nėra per daug...

Šių... šių Antspaudų apreiškime, nepamirškite, iš tiesų yra tik viena eilutė. Pirmoje tai yra paskelbiama. Antroje eilutėje... Daugumoje komentarų ir panašiai, apie tai yra skaitoma... Tai skaitymas apie jų mintis ir aš... ir aš visada tikėjau kaip beveik visi jie tiki, kad tas pirmasis žirgas buvo... buvo ankstyvoji bažnyčia. Bet kai Šventoji Dvasia tai apreiškė, tai buvo visiškai tam priešinga. Ir todėl tada... viskas, ką tai padaro, tai parodo, kas tai yra. Ir tada aš stengiuosi...

75 Taigi, man tai yra labai šventa. Dėl šios priežasties aš geriau atsakysiu į šiuos klausimus ir visi supraskime tai aiškiu supratimu ir taip pat klausantieji garsajuostę, kad jie dabar tai suprastų. Suprantate? Vakare aš bandžiau, kurį laiką pakalbėti dėdamas pamatą, kad

žmonės paskubėtų ir pajudėtų... Jums nederėtų taip daryti. Suprantate? Bet kai taip nutinka, tai žmogiška ir yra karšta, ir čia... ir jūs... ir jūs esate sunerimę, bet jūs buvote labai, labai malonūs. Gražiausias žmonių elgesys, kurį mačiau maldykloje, buvo šiame susirinkime. Ir sėdite tiesiog ramiai ir motinos nusineša savo kūdikius į vaikų kambarį, kai jie pradeda verkti ir panašiai, tai labai malonu.

78 Bet aš stengiausi padėti tam pamatą, kol tiesiog pajaučiu ant savęs Dvasios patepimą, kad pasakyčiau šiuos žodžius, pasakyti, kas man buvo apreikšta. Ir tuomet, jei tai darydamas aš kažkur... jei aš čia padariau klaidą, žinoma, čia prieš visus žmones Jis tai už mane pataisys. Aš... aš noriu, kad tai... tai... tai... Aš noriu, kad tai būtų teisinga. Nėra prasmės priimti tik tai, ką jūs įsivaizduojate. Yra tai, kas yra teisinga ir... ir mes to norime. Mes norime, kad Dievas suteiktų mums tai, kas teisinga.

79 Todėl dabar, mes paėmėme šį... šiuos raitelius jiems pasirodant... pirmąjį žirgą. Taigi... Ir mes suprantame, kad tai buvo antikristas, kuris pasirodė. Ir tuomet praėjusį vakarą mes atradome, kad tas pats veikėjas, kuris išjojo kaip antikristas su baltu žirgu, mes suradome jį turintį kalaviją, praėjusį vakarą, jojantį ir žudantį žmones.

Taigi dabar, tai visada yra fiziška ir dvasiška ir vardan Bažnyčios aš noriu parodyti provaizdį, prieš mums pereinant prie šio Antspaudo atidengimo, kurį Jis man suteikė. Aš turiu tai čia užsirašęs. Aš čia turiu keletą Rašto vietų... septynis ar aštuonis lapus su jomis ir, kai aš jomis remsiuosi...

Atkreipkite dėmesį. Aš noriu parodyti bažnyčios provaizdį ir pateikti tai taip aiškiai, kad jūs būtinai tai pamatytumėte. Suprantate?

83 Taigi, Edeno sode ten buvo žemiška nuotaka. (Ar prisimenate praėjusį vakarą?) Ta žemiška nuotaka, ji buvo Adomo mylimoji, dar ne jo žmona, nes jis dar nebuvo jos pažinęs kaip žmonos. Lygiai kaip Marija buvo Juozapo žmona, bet jis dar nebuvo jos pažinęs. Ji tapo nėščia. Suprantate? Taigi, prieš Adomui pažįstant savo žmoną, jam ji buvo tik nuotaka. Gerai. Ir mes atrandame, kad Dievas... Ji... ji puolė Edeno sode, nes jai nepavyko laikytis Dievo Žodžio.

86 Taigi, Jis žinojo, kad šėtonas bus išleistas į jų tarpą, todėl Jis davė jiems vietą apsaugojimui, kad sustiprintų juos. Na, ten... Kas galėtų žinoti kokią nors geresnę vietą būti sustiprintam nei Dieve, jeigu Jis stengiasi pasirūpinti Savo paties vaikais? Jei aš norėčiau pasirūpinti savo mažuoju Juozapu, na, broli, viskas... ir aš žinočiau, kad nuo to priklausu jo gyvybė, na... ir aš galėčiau tai padaryti, na, jei tam užtektų keturiasdešimties pėdų [12 metrų – Vert.] storio gelžbetonio, tai... aš padaryčiau tai devyniasdešimties pėdų [27 metrų – Vert.] storio, kad būčiau užtikrintas, jog...

Ir jeigu aš galiu taip galvoti apie mano mažąjį berniuką, kad jei jo mirtingas gyvenimas būtų prarastas, aš tikiu, kad vaikas būtų išgelbėtas, juo labiau Dievas apie Savo vaiką, kuris būtų amžinai prarastas. Už ko Jis turėtų jį paslėpti? Jis patalpino jį už Savo paties Žodžio. Kol jūs esate tame Žodyje – jūs esate saugus. „Jeigu jūs išliekate Manyje ir Mano Žodžiai jumyse, tuomet prašykite ko panorėsite...“ Štai ir viskas, Žodis.

89 Taigi, leva pradėjo klaidžioti po sodą ir ji susitiko gyvatę (labai „išblizginto“ tipo veikėja), ir ji... Ir jis pradėjo... Taigi, jis buvo kitoje pusėje. Dievas gyvena, yra apsisojęs, veikia nuolankume, niekada jokių kitų būdų. Suprantate? Taigi, ten vaikštinėjo ta paprasta, nedidelė ponija ir šėtonas priėjo kaip išmintingas, saldžiaklavis, „išblizginto“ tipo veikėjas ir jis norėjo parduoti jai programą, kol... Nesvarbu kiek laiko šėtonas buvo šalia, tol, kol ji laikėsi šio Žodžio priedangoje – jai viskas buvo gerai. Suprantate? Todėl leiskite šėtonui daryti ką tik jis nori, tiesiog jūs pasilikite su Žodžiu. Suprantate? Tai nieko nekeičia. Jei jis sako: „Na, tu sergi.“

„Jo žaizdomis aš esu išgydytas.“ Suprantate?

„Na, tu mirsi.“

„Jis vėl mane prikels (Suprantate?). Jis pažadėjo.“

91 Suprantate? Tiesiog pasilikite Žodžio priedangoje. Tai viskas. Paties Kristaus priedanga buvo Žodyje: „Parašyta...“ Suprantate? Taigi, pasilikite Žodžio priedangoje. Bet leva, ji pradėjo kaip ir pasiduoti, nors visiškai ji niekada nepasidavė. Ji pasidavė tik dėl vienos trumpos frazės ir šėtonas būtent tai norėjo, kad ji padarytų. Jis išvedė ją iš už Dievo pažado per samprotavimą. Niekada nebandykite samprotauti apie Dievo Žodį – tiesiog tikėkite Juo. Suprantate?

Taigi, ji išėjo iš ten ir prieš Adomui apskritai ateinant pas ją kaip pas žmoną – ji buvo jau sutepta šėtono. Ir ji...

Ir... Ar pastebėjote? Kristus padarė tą patį. Būtent. Taigi, kad atpirktų, Dievas turėjo ten būti iš pradžių. Ir ar jūs atkreipėte dėmesį į Mariją? Prieš jai ateinant pas Juozapą, Šventoji Dvasia jau ten pabuvojo. Amen. Suprantate? Štai kur atėjo Atpirkėjas.

95 Taigi, dabar atkreipkite dėmesį, fizinė moteris puolė ir Dievas nutiesė jai kelią būti atpirktai. Nors ji ir puolė, Jis nutiesė kelią. Taigi, tai buvo... pirmoji nuotaka žemėje puolė prieš jos vyrui ir jai susituokiant. Ji puolė per... dėl priežasties... dėl samprotavimo. Vietoj to, kad pasiliktų su Žodžiu, ji puolė ir ji puolė į mirtį, amžiną atskyrimą. Su savimi ji pasiėmė savo vyrą ir visą kita, kas ten buvo žemėje, ji puolė.

97 Taigi, bet Dievas apstus gailestingumo, nutiesė kelią, kad atpirktų tą moterį. O dabar, Jis pažadėjo jai pasakydamas, kad kažkada ateityje ją vėl aplankys tikrasis Žodis. Tikrasis Žodis bus jai paskelbtas. Taigi, nepamirškite to, nes Jis pažadėjo Kristų per moterį, o Kristus yra Žodis: Šv. Jono 1: „Pradžioje buvo Žodis, ir Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. Ir Žodis tapo kūnu (Suprantate?) ir gyveno su mumis...“ Dievas gyveno su mumis kūne. Jis buvo Žodis.

Prieš žodį yra mintis, o mintis turi būti sukurta. Gerai. Todėl Dievo mintys tapo kūrinium, kai jas ištarė žodis. Tai yra, kai Jis pateikia tai... jums kaip mintį, Jo mintys, ir jums tai yra apreikšta, tuomet tai vis dar yra mintis, kol jūs jos neištarsite.

100 Dėl šios priežasties Mozė išėjo pasimelsti (tas Ugnies Stulpas aplink jį) ir Jis pasakė: „Eik, laikyk savo lazda iškeltą link rytų ir pasakyk, pašauk mus.“ Ten nebuvousių, bet jis nuėjo ir iškėlė ten lazda ir pasakė: „Tebūnie musės.“ Vis dar nebuvo jokių mūsų. Sugrįžo

atgal, bet Žodis, Dievo mintis jau buvo išarta. Tai yra Žodis, dabar tai turi išsipildyti. Suprantate?

102 Taigi, nejaugi nežinote kur Jėzus pasakė? „Jeigu jūs pasakysite šitam kalnui (Ne jeigu aš tai pasakysiu, bet...), jūs pasakysite šitam kalnui: 'Persikelk'!...“ Ir visų pirma, spėju, Mozės laiku, didelė žalia musė pradėjo zvimbti ir po kurio laiko jarde jų buvo po penkis svarus. Suprantate? Iš kur ji atskrido? Ji... Dievas jas sukūrė. Nejaugi nesuprantate?

Dievas šį vakarą gali sunaikinti pasaulį uo... uodais, jeigu Jis panorės. Na, Jis galėtų surinkti krūvą uodų iki pat mėnulio. Vienintelis dalykas, kurį jam reikėtų padaryti, tiesiog pasakyti: „Tebūnie uodų iki pat mėnulio.“ Tai būtų viskas, ko reikėtų. Jokių chemikalų ar kitko, jų tiesiog daugėtų, daugėtų, daugėtų. Suprantate?

105 Jis gali padaryti ką Jis nori. Jis yra Dievas, Kūrėjas. Vienintelis dalykas, kurį jis padaro – tiesiog tai ištaria. Teisingai. Jis yra Kūrėjas. Taigi, jeigu mes tik suprastume, koks didis Jis yra... Suprantate? Jis tiesiog daro tai, ką Jis nori. Jis sėdi ten aukštai ir žiūri į žmones. O šie menki auklėtojai, gudrakalbiai sakantys, kad Dievo nėra ir visa kita... Na, tai... tai tiesiog kaip tai buvo Babelėje vėl... Babelėje, tiksliau.

Taigi, mes pastebime, kad Dievas pasakė levai, kad po tokio ilgo laiko: „Žodis pas tave sugrįš.“ Taigi, kaip ji puolė? Aš noriu, kad mano klasė tai pasakytų. Nuo ko ji puolė? Nuo ko leva puolė? Žodžio. Ar tai tiesa? Žodžio. Ir Dievas pasakė, kad Jis nuties kelią, kad atpirktų ją vėl į Žodį. Gerai. Po tokio ilgo laiko jai bus paskelbtas Žodis. Gerai, Žodis ateis vienam tikslui, dabar.

108 Dabar tvirtai laikykitės dėl to, ką aš sakysiu. Žodis jai sugrįš dėl vieno tikslo – tai yra dėl atpirkimo. Gerai. Bet iki... iki to, ji turėjo pakaitalą, kuris... kuris bus veiksmingas iki ateisiančio, pirmapradžio Žodžio, laiko. Taigi, jūs... jūs aiškiai suprantate? Suprantate? Jis pasakė jai, kad Žodis jai vėl sugrįš, bet iki to laiko, Jis duoda jai pakaitalą, kol ateis tas laikas. Todėl Jis davė jai aukų atnešimą, pakaitalą už tą kraują. Taigi, kraujas buvo iš jaučių ir avių, ir ožių ir kitų, bet tai nepašalina jos nuodėmių. Suprantate? Tai tik padengė jos nuodėmę. Tai visiškai jos nepašalina. Tai pridengė tai, nes tai buvo gyvulių kraujas, o gyvulio kraujyje yra gyvulio gyvybė. Tai buvo pakaitalas tol, kol tikrasis (Dabar apsilvilkite savo švarkus)... tikrasis žmogaus Kraujas, kaip žmonių, įsikūnys: Dievas, be sekso, nekaltas, tai išreiškė nekaltasis prasidėjimas.

110 Taigi, pažadėtas Dievo Žodis tapo Krauju ir įsikūnijo Jėzaus Kristaus Gelbėtojo Asmenyje. Jaučių ir ožių ir taip toliau, kraujas... Bet dabar palūškėkite... Čia Dievas davė pažadą, pasakydamas, kad tai bus ten, kai Tai ateis. Jos Sėkla sudaužys gyvatės galvą. Taigi, jei... jei jos sėkla ateitų tiesiogiai kaip iš Adomo arba kaip tai buvo iš gyvatės ir taip toliau, tuomet tai vistiek būtų nuodėminga sėkla.

Dėl šios priežasties Jonas verkė. Nebuvo jokio žmogaus, nes joks žmogus... visi buvo anapus griovio, bedugnės. Bet turėjo ateiti laikas, kad kai su šiuo pakaitaliniu gyvulių krauju bus pabaigta, tuomet ateis tikrasis įsikūnijęs Kraujas: Dievas, tapo kūnu ir krauju. Biblijoje

pasakyta, kad Jis toks buvo. Pirmas Timotiejui 3:16: „...neginčijamai didelė yra dievotumo paslaptis: Dievas buvo apreikštas kūne...“ Teisingai. Tai padarė nekaltasis prasidėjimas.

113 Taigi, avių ir ožių kraujas padengė nuodėmę, bet jos nepašalina, nes tai buvo gyvulio kraujas. Bet... Tai turėjo būti gerai (turėjo būti pakaitalu) ir jie tikrai... tikrai priprato prie to pakaitalo. Ir todėl jie tiesiog tai tęsė, o kai tikrasis pažadėtas Žodis pasireiškė Jėzuje Kristuje, kuris įrodė buvęs Didžiojo Kūrėjo Sūnumi, Dievo, ir Pats buvo įrodytas, būdamas gyvuoju Dievo Žodžiu... Ak, tai bent... Jis įrodė, kad Jis buvo. Jis galėjo išstarti dalykus būčiai. Nėra tokio žmogaus ar... ar nieko pasaulyje, kas galėtų tai padaryti. Žemėje nėra nei vieno dalyko galinčio kurti, tik Dievas. Velnias negali kurti. Jis yra iškraipytojas to, kas buvo sukurta, bet jis negali sukurti. Nuodėmė – tai tiesiog iškreiptas teisumas. Jūs suprantate, ką turiu omenyje? Kas yra melas? Tai yra klaidingai išaiškinta tiesa. Suprantate? Kas yra svetimavimas? Teisingas, teisėtas, iškreiptas aktas. Viskas nuodėmėje... Nuodėmė yra tik... iškreipta Tiesa.

117 Taigi, jis negalėjo sukurti. Bet kai atėjo Kristus – įrodė, kad Jis buvo Kūrėjas. Ten buvo Kraujas, kuris buvo pažadėtas. Taigi, jei norite tai perskaityti, jūs... atsiverskime minutėlei. (Šį vakarą mes skirsime tam laiko bet kuriuo atveju. Aš... Tai priverčia mane jaudintis. Man atrodo, kad visi nori eiti namo, žinote, ir todėl tai yra...) Taigi, atsiverskime Apaštalų darbų 2 (Ačiū), ir mes tiesiog... Apaštalų darbų 2 ir mes atrasime, ar tai tiesa, ar ne, ar Jis įrodė, kad Jis buvo Dievas. Ne. Atsiverskite Apaštalų darbų 2. Dabar pereikime čia prie 22-os eilutės, Petras kalba Sekminių dieną.

„Izraelio vyrai, klausykitės šių žodžių; Jėzų iš Nazareto, žmogų, Dievo patvirtintą tarp jūsų stebuklais... ir nuostabomis, ir ženklais, kuriuos Dievas darė per jį jūsų tarpe, kaip ir patys žinote.“

120 Žmogų, Dievo patvirtintą tarp jūsų. Būtent per tuos dalykus, kuriuos Jis padarė, Jis įrodė, kad buvo. Čia Petras stovi Sinedrione jiems kalbėdamas. Nikodemus žinojo taip pat. Jis pasakė: „Rabi, mes visi žinome, kad Tu esi mokytojas atėjęs iš Dievo, nes joks žmogus negali padaryti šių dalykų, jei Jis nėra atėjęs iš Dievo.“ Suprantate? Jie tai žinojo. Bet kodėl?

122 Taigi, sekite. Taigi, tai buvo pažadėta levai, bet kai ta Nuotaka atėjo ir atsisakė... Kai pas ją atėjo tikrasis Žodis, taip moteris atsisakė pripažinti Žydų nuotaką, nes ji buvo Dievo nuotaka. Jis išsiskyrė su ja per skyrības. Ar tai tiesa? Ji buvo Dievo nuotaka. Jūs pasakysite: „Na, jie dar niekada nebuvo susituokę.“ Tai tiesa, bet Juozapas paliko Mariją... ketino palikti Mariją prieš jiems susituokiant. Suprantate? Jis buvo su ja susižadėjęs.

Ir kai Jis atėjo ir Žodis, kurį Jis pažadėjo atėjo į vestuves, Jis surado ją tokią apsilvikiusią savo pakaitalais, kad ji nepriėmė tikrojo pažado, kuris buvo duotas – Žodžio, Kristaus.

125 Galbūt jūs to nesuprantate. Leiskite man vėl tai pakartoti. Aš noriu, kad jūs tai suprastumėte. Suprantate? Jai buvo pažadėta, nuotakai levai, kad bus atpirkėjas. Jos Atpirkėjas bus Žodis. Ir kai Žodis atėjo, tapo kūnu – ji atmetė Jį. Jai buvo duoti pakaitalai (Taigi, laikėsi tų pakaitalų), duoti pakaitalai iki tol, kol atėjo Atpirkėjas ir kai Atpirkėjas atėjo, ji

norėjo toliau laikytis savo pakaitalo ir atmetė tikrąjį Žodį, ir tai buvo Žydų nuotaka. Jis taip padarė per antrąją levą nuotaką – visų dvasinių gyvųjų motiną. Suprantate? „leva“ reiškia motina visų, kurie yra dvasia... visi, kurie yra gyvi: leva – visų gyvųjų motina.

128 Taigi, ir kai Jis atėjo pas Žydų nuotaką, ji buvo visų gyvųjų motina, bet ji tai atmetė. Žemiška leva Edene puolė pasiklausiusi šėtono samprotavimų prieš Dievo Žodį. Štai kaip ji puolė. Gerai, pone. Ji puolė, nes ji tai padarė. Dvasinė leva, dabar tai yra bažnyčia, Kristaus Nuotaka, ji puolė ne Edene, bet Romoje. Suprantate? Nikėjos taryboje, kai ji atmetė tą Sekminių bažnyčią, kuri atėjo į Nikėją ir pasiklausė Romos samprotavimų, vietoj to, kad laikytųsi Žodžio, ji puolė ir viskas su ja, mirė su ja, aplink ją.

131 Taigi, lygiai kaip žemiška leva puolė, dvasinė leva puolė. Dievo nuotaka suklypo... puolė sode. Kristaus nuotaka puolė Romoje (Suprantate? Atkreipkite dėmesį) per tą patį samprotavimą prieš Dievo Žodį. Ji taip pat atidavė savo dorybės teises šėtonui, ką mes atradome šių Antspaudų atplėšime, kad tai buvo šėtonas ir vis dar yra šėtonas. Biblijoje pasakyta, kad tai yra pats šėtono sostas.

Ir kaip leva atidavė savo... savo dorovingas teises ir perleido jas šėtonui Edeno sode, bažnyčia, Kristaus nuotaka padarė tą patį dalyką Romoje, kai jie iškeitė Bibliją į jų dogmas ir samprotavimus.

Matote šį provaizdį? Jūs tiesiog sugretinkite šiuos provaizdžius ir tikrai viskas jums išeis gerai. Jei mano ranka atrodytų kaip... Jei niekada nebūčiau savęs matęs ir pamatyčiau artėjantį savo šešėlį, aš žinočiau maždaug kaip aš atrodau. Suprantate? Bet, tokiu būdu... Jei norite pamatyti, kas ateina – pažiūrėkite į tai, kas buvo. Nes visi senieji dalykai buvo ateisiančių dalykų šešėliai – yra sakoma Biblijoje. Gerai. Nes...

Ji iškeitė jos dorovingą Žodį (Dievo Žodį), kai ji pardavė Bibliją ir ten pastatė žmogų, kuris sako, kad bažnyčia turi teises pakeisti ką tik jie panorės pakeisti. Ir jie tai padarė. O Kristaus nuotaka, Sekmininkiška Nuotaka, pardavė savo dorybę Nikėjoje lygiai kaip leva pardavė savo dorybę šėtonui būtent Edeno sode. Gerai.

134 Dievas šiai bažnyčiai pažadėjo, šiai sekmininkiškai bažnyčiai, žinodamas, kad ji tai padarys, kaip Jis pasielgė su leva... Dievas pažadėjo sekmininkiškai bažnyčiai... Ar jūs tikite, kad ji pardavė savo pirmagimystės teises prieš man... jos dorybę, kai ji iš ten išėjo? Ar jūs tikite tuo? Ji... Žinoma, ji tai padarė. Tuomet kokia nauda iš tikėjimo išpažinimo, kuris nėra pagrįstas šia Biblija?

Aš noriu, kad kas nors surastų tai, kas yra vadinama „Apaštalų tikėjimo išpažinimu“ ar bent vieną žodį iš to Biblijoje. Tai yra „Katalikų tikėjimo išpažinimas“, ne „Apaštalų tikėjimo išpažinimas“. Perskaitykite Apaštalų darbų 2:38. Tai yra Apaštalų tikėjimo išpažinimas. Jeigu turėjo tikėjimo išpažinimą. Suprantate, suprantate? Taigi... Vistiek tai buvo tai, ką jie visą laiką naudojo. Todėl, jeigu jūs... Suprantate?

137 Todėl jie pardavė savo pirmagimystės teisę. Ne vien tik metodistai, baptistai, presbiterijonai, sekmininkai ir kiti likusieji padarė tą patį. Ji įkūrė denominaciją, Roma. Kas

privertė ją tai padaryti? Ji įkūrė denominaciją ir jos galva padarė žmogų, o metodistai, baptistai, sekmininkai ir visi padarė tą patį dalyką – paskyrė žmonių grupę to galva. Nesvarbu, ką sako Dievas, jie.. jūs turite tai daryti tokiu būdu, koku jie sako tai daryti. Na, kas tai yra? Tai ne kas kita pasaulyje kaip dvasinė prostitucija, netinkama moteris. Taip, pone. Tikėjimo išpažinimai, melagingi tikėjimo išpažinimai, žmonių sukurti... Tada ji tapo, kai ji tai padarė (Taigi, aš tai įrodysiu.), Dievui ji tapo paleistuve. Ar tikite, kad taip yra sakoma Biblijoje? Taip, pone. Jos dukros padarė tą patį.

139 Taigi, Apreiškimo 17 (jeigu norite tai pasižymėti), Jonas buvo paimtas dvasioje ir pamatė didžiąją paleistuvę sėdinčią ant... (Ir... mes skaitėme tai praėjusį vakarą)... Ir ten buvo septyni kalnai ir būtent tai, ką ji padarė, ir ji davė pasauliui savo nešvarias paleistuvystes. Ar tai tiesa? Ir visi pasaulio karaliai su ja paleistuvavo – sukčiavo, vogė, melavo, mokėjo už atgailą ir novenas [Devynių dienų maldos – Vert.], ir visus kitus dalykus.

Na, dabar nepamirškite, ji turėjo dukteris. Na, jeigu ji tapo kūnu ir buvo organizacinėje sistemoje, tuomet visa sistema yra klaidinga. Ir jeigu leva nepakludama Dievui įmetė viską į mirtį, kas buvo po ja... Ir kiekviena bažnyčia, kuri organizuojasi, įmeta viską į mirtį po tuo... Yra būtent taip. Viskas prarasta. Tai yra tiksliai pagal Žodį šioje vietoje.

141 Perskaitykite Apreiškimo 17. Ir Biblijoje pasakyta, kad Jis sudegins ją ugnimi ir jos vaikus su ja. Teisingai. Tai reiškia, kad kiekviena organizacinė sistema sudegs su paleistuve. Taigi, tai skamba lėkštai, bet... Ir aš... aš žinau jūs apie tai išgirsite ir aš... aš noriu apie tai išgirsti. Ir aš... aš... Nors tai yra teisinga. Biblijoje taip pasakyta, tai padaro tai teisinga. Taip, pone.

Ji tapo paleistuve. Jūs galite tai perskaityti Apreiškimo 17-ame skyriuje. Ji... Ką ji padarė? Ji paleistuvavo prieš savo vyrą. „Na,“ – pasakysite jūs, – „ne.“ Tai Biblija. Žodis yra Dievas. O jeigu jūs paimsite vieną dalyką... Ar jūs norėtumėte, kad jūsų žmona bučiuotų kažkokį kitą vyrą? Jeigu ji išskyrus tai daugiau nieko nepadarytų, jūs juk vistiek nenorėtumėte, kad ji taip darytų. Ji įrodytų savo neištikimybę. „Kas atims vieną žodį iš to ar pridės prie to...“ Aleliuja.

144 Kristus nori, kad Jo žmona būtų tyra su Žodžiu. Ji privalo tokia būti. Nes niekas, nei viena raidelė ar vienas brūkšnelis ar kitkas (ar taškelis) neišnyks iš to įstatymo, iš tos Knygos, kol jis visas bus išpildytas. Jėzus pasakė: „Ir dangus ir žemė praeis, bet Mano Žodis niekada nepraeis.“ Nebandykite To asmeniškai aiškinti. Jis nori tyros, grynos net ne flirtuojančios. Aš nenorėčiau, kad mano žmona flirtuotų su kažkokiu kitu vyru. O kai jūs pradodate klausyti bet kokių samprotavimų už šių ribų, jūs klausotės... jūs flirtuojate su šėtonu. Amen. Ar tai neprivertė jūsų jausti pagarbumą? Dievas nori, kad jūs išliktumėte gryni. Išlikite tokie su tuo Žodžiu. Išlikite būtent su Juo. Gerai.

147 Dievas jai pažadėjo, kaip Jis padarė levai Edeno sode, šiai paskutinei levai čia, kuri, sekmininkų bažnyčia, bažnyčios pradžia, pati bažnyčia yra visų gyvųjų žmonių motina. Nes kol jie ten lankosi... Bet, jūs matote, kai jie priima jos nuodėmes – jie miršta su ja. Čia ateina nedidelis veikėjas, jūs pasakysite: „Aš... aš noriu tarnauti Dievui.“ Jie pasakys: „Na, štai ką tu turi padaryti. Nueik ten ir atgailauk.“ „Gerai, aš tai padarysiu. Garbė Dievui.“ Nueina ir atgailauja.

„Dabar ateik prie mūsų prisijungti.“

Štai... štai jūs ir pakliuvote. Aha-aha. Tai viskas. Teisingai. Kartu su ja numirėte. Suprantate, suprantate? Taigi, tai tiesiog... štai ko moko ši Knyga (Suprantate?), ne tai, ką aš sakau, nes čia taip yra sakoma. Gerai.

151 Taigi, Dievas jai pažadėjo kaip Jis pažadėjo levai. Jis pasakė levai, kad ateis laikas, kai bus... jai vėl sugrįš Žodis. Taigi, ar prisimenate tai? Tai ko ji neteko – tai bus atstatyta, nes yra tik Vienas galintis atstatyti ir tai yra Žodis. Yra būtent taip.

Kaip aš pasakiau: „Šaukite ginklu. Jei nepataikysite į taikinį, atraskite, kurioje vietoje yra trukdis. Jūs turite sugrįžti ir pradėti iš naujo.“ Suprantate? O jeigu jūs sugrįšite, jūs atsidursite Nikėjoje. Štai kur turite pradėti iš naujo. Suprantate? Pasitraukite nuo tų organizacijų, atsitraukite nuo visų tų bažnyčių... Mes išvydome, kad šie Antspaudai tobulai...

Aš visą savo gyvenimą stebėjau, kodėl aš buvo toks nusistatęs prieš organizacines sistemas, ne žmones, ne. Žmonės yra tokie patys kaip aš, ar jūs, ar kas nors kitas, bet ta sistema, ta denominacinė sistema... Taigi, aš tai matau būtent čia. Aš niekada iki dabar to nežinojau. Teisingai.

155 Dievas pažadėjo dvasinei levai taip pat, kaip Jis pažadėjo žemiškai levai, kad vėl Žodis jai bus atstatytas. Paskutiniuosius dienas Jis atstatys Bažnyčią vėl į pirmą pradžią Žodį.

Dabar sekite labai įdėmiai. Aš... aš noriu, kad dabar jūs būtumėte užtikrinti. Dievas pažadėjo levai, kad ateis laikas, kai Žodis bus atstatytas per jos sėklą. Šitas Žodis, Pats, taps Sėkla. Ir kai... Tu sakai: „Davė jai pakaitalą...“ Ir ji turėjo tą pakaitalą. O kai jai atėjo Žodis, ką ji padarė? „Aš to nenoriu.“ Tai buvo per nuolanku. Jai tai neatrodė teisinga, nebuvo pakankamai „išblizginta“.

„Ėdžiose? O, tai bent. Tai bent. Žmogus kaip šis nei dienos nepraleidęs mokykloje? Na... aš... aš negalėčiau to priimti. Jis nėra joks Mesijas. Žmogus leidžiasi štai taip spardomas ir po to vadinate jį „Mesiju“, leidžia jiems skarmalu uždengti jo veidą ir suduoti jam per galvą, Jis vadino Save pranašu? Tikras pranašas iškils po jų...“

Jie nepažinojo pranašų. Jėzus taip pasakė. Jis pasakė: „Jeigu jūs būtumėte pažinoję pranašus, jūs būtumėte Mane pažinę.“ Tai tiesa. Suprantate?

158 Dabar, atkreipkite dėmesį. Bet, kai Žodis jai atėjo tokiu būdu... būtent taip, kaip Dievas pasakė, kad ateis, ji sugalvojo kitokį būdą. Aš kalbu apie Nuotaką... žydų Nuotaką, hebrajų Nuotaką. Tai iš pat pradžių buvo leva. Tuomet, kai tai čia pasirodė – ji to nenorėjo. Ji norėjo pasilikti su savo pakaitalu.

Taigi, Dievas pažadėjo dvasinei levai per Sekmines, pasakė jai net prieš tam išsipildant (keturis šimtus metų prieš bažnyčiai apskritai puolant), kad jie atpuls ir jie padarys tai, ką padarė, bet Jis pažadėjo, kad paskutiniuosius dienas Jis vėl pasiųs Žodį.

160 Jėzus kalbėjo apie tą patį, kai Jis buvo žemėje. Jis vėl tai pasiųs. Ir kas yra... Kas bus surasta? Bus surastas tas pats dalykas, kuris buvo surastas, kai tai atėjo pirmą kartą. Teisingai. Jie turėjo... jie nori savų pakaitalų. Jie nori savo denominacijos. Jie nori savo tikėjimo išpažinimo. Jie nori gyventi taip, kaip jie nori ir jie nori... „Na, aš esu toks ir toks. Aš priklausau tokiems ir tokiems.“ Jiems nėra jokio skirtumo, ką daro Dievas, kaip Jis Save išreiškia. Jis galėjo prikelti mirusiuosius. Jis galėjo pasakyti širdžių paslaptis. Jis galėjo padaryti viską, ką Biblija pasakė, kad Jis padarys. Ir tai neturi jokios reikšmės: „Jeigu tai nėra susieta su mano organizacija, tai... tai nieko verta.“

Tas pats dalykas, kurį padarė žydų nuotaka. Teisingai. Suprantate? Jie paklausė savo pakaitalo, o Dievas jiems pažadėjo tikrąjį. Ir kai atėjo tikrasis – jie jo nenorėjo. Jis buvo per daug nuolankus.

162 Taigi, šiandien tai tas pats dalykas, kai... kai tai pasirodys veiksmo scenoje. Dabar Malachijo 4 Dievas pasakė, kad paskutiniuosius dienas Jis pasiųs žinią, kuri atstatys... Joelis pasakė: „Aš atstatysiu visus metus...“ Viską, ką Roma suėdė ir viską, ką metodistai suėdė, ir viską, ką baptistai suėdė nuo tos pirmąkartės Sekminių šakos, Dievas pasakė: „Aš atstatysiu paskutiniuosius dienas.“ Teisingai.

Ir Jis gali atsiųsti mums tokį žmogų, kuris bus... Vienintelis, kuriam Dievas apskritai siųsdavo Savo Žodį, buvo pranašas, ne reformatoriams, pranašams. Dar nebuvo atėjusi tam valanda. Dabar artėja ta valanda ir dėl šios priežasties mes laukiame to ateinant. Tai bus taip nuolanku ir švelnu ir taip...

164 Tai bent. Nejuo manote, kad tie aristokratiški metodistai, baptistai ir presbiterijonai, ir sekmininkai kada nors tai priims?
„Na, tu sakai: 'Sekmininkai?'“

Sekmininkai yra Laodikiečiai: turtingi ir neturintys jokio poreikio. Yra pasakyta: „Tu nežinai, kad esi vargšas.“ Jūs galite statyti milijonų dolerių vertės pastatus, bet jūs vistiek vargšai, dvasiniai vargšai.

„O,“ – pasakysite jūs, – „Aš viską matau.“ Jūs esate akli.

„Na,“ – pasakysite jūs, – „Tebūna palaimintas Dievas, aš esu apsirengęs.“ Nuogas...

„Na, aš tikrai... Na, mūsų vyrai... Mes turime seminarijas, mes...“ Ir nežinai to...

Taigi, tai yra tiesiog atvirksčiai. Taigi, jeigu Biblijoje pasakyta, kad Laodikėjos Bažnyčia bus tokioje padėtyje ir žemėje nėra jokio žmogaus galinčio paneigti, kad tai yra paskutinis periodas, nes Laodikėjos Bažnyčios periodas ar septintasis bažnyčios periodas... Ir jame mes esame. Antrieji du tūkstančiai metų yra pabaigoje. Daugiau nėra bažnyčios periodų. Dėl šios priežasties jūs, „Vėlyvojo Lietaus broliai“, negalėjote įkurti kitos organizacijos. Kito daugiau nebebus. Teisingai. Esame pabaigoje. Amen. Daugiau bažnyčios periodų būti negali. Viskas pasibaigė.

169 Tačiau tuomet, jei Sekmininkiška žinia buvo paskutinė žinia, kuri yra išteisinimas, pašventinimas, Šventosios Dvasios krikštas... Paskutinės trys žinios, paskutiniai trys bažnyčios periodai sudaro visišką gimimą. Tiesiog kaip moteris turinti... turėsianti savo

kūdikį. Faktinis pirmas dalykas, kuris įvyksta – tai vanduo, kitas dalykas yra kraujas, kitas dalykas yra gyvybė. Kai jie nužudė Jėzų ant kryžiaus iš Jo kūno ištekėjo medžiaga, kad sukurtų naują... kad sukurtų... gimimą. Jie pervėrė Jam šoną, pasirodė kraujas ir vanduo ir: „Į Tavo rankas Aš patikiu Savo Dvasią.“ Iš Jo kūno išėjo vanduo, kraujas, dvasia. Pirmas Jono 5:7 jums apie tai pasako.

172 Yra trys liudijantys Danguje: Tėvas, Žodis (kuris yra Kristus), ir Šventoji Dvasia, ir šie trys sutaria Viename. Jie nėra Vienas, bet jie sutaria Viename. Ir yra trys, kurie liudija... Arba jie yra Viena, turėjau omenyje. Padariau klaidą. Ir... Ir trys, kurie liudija žemėje yra vanduo, kraujas ir dvasia, ir jie sutaria viename.

Jūs galite būti pašventintas, nebūdamas išteisintas ir jūs galite būti išteisintas, nebūdamas pašventintas. Jūs galite būti pašventintas, negavęs Šventosios Dvasios. Yra būtent taip. Mokiniai Jono 17:17 buvo pašventinti ir jiems buvo duota jėga išvartyti velnius ir jie vistiek neturėjo Šventosios Dvasios. Suprantate? Žinoma. Turėjo užkilti į Sekmines ir laukti kol ateis Šventoji Dvasia. Štai kur Judas parodė savo tikrąjį veidą. Matote kaip ta dvasia surado sau kelią per išteisinimą ir pašventinimą, bet kai priėjo prie galo, jis parodė savo veidą. Suprantate? Teisingai.

176 Taigi, atkreipkite dabar dėmesį, ir mes esame čia paskutiniu metu. Ir dvasinė leva, lygiai kaip žem... kaip žydų levai buvo pažadėta... Žydų nuotakai buvo pažadėta, kad sugrįš Žodis, o dvasinė nuotaka iš Sekminių, ji puolė Nikėjoje. Tada jai yra pažadėta, kad paskutiniuosiuose dienomis Žodis vėl sugrįš. Taigi, jūs pasakysite... Tuomet... Jei norite kitos Rašto vietos, paimkite štai šią, Apreiškimo 10. Ir pasakė: „Tą valandą, paskutinio angelo metu, septintojo angelo, septintojo pasiuntinio, pradės trimituoti, bus užbaigta Dievo paslaptis.“ Suprantate? Atstatymas į Žodį. Biblijoje pasakyta, kad šis paskutiniųjų dienų pasiuntinys bus... atstatys juos vėl į pirmąjį tikėjimą, atgal į tėvų tikėjimą. Bet ar jūs galvojate, kad jie tai priims? Ne, pone. Paskutiniuosiuose dienomis Jis vėl atstatys Žodį, kaip Jis pasakė Malachijo 4, bet... tai... kurio ji neteko.

Taigi, ji neteko to Žodžio Nikėjoje. Ieva neteko Edene. Ieva atmetė savo Kalvarijoje, o Nikėjos grupė atmeta tai savo paskutiniuosiuose dienose – lygiai taip pat. Tai bent. Bet, kai Žodis atėjo žmogaus kūne, ji, Ieva, žydų bažnyčia, visų tuomet dvasiškai gyvuju motina – ji tai atmetė. Ji buvo tokia negyva savo tradicijose ir dogmose, kad ji tai praleido. Tokia pati yra ši. Yra būtent taip.

180 Gerai. Jie praleido Jį, gyvąjį Žodį pasireiškusį kūne per Žodį, kuris yra pažadėtas. Žodis pažadėjo, kad padarys šiuos dalykus. Pažadadas buvo duotas ir taip bus paskutiniuosiuose dienomis. „Kaip tai buvo Sodomos dienomis, taip bus žmogaus Sūnaus atėjime.“ Taigi, pastebėkite, kas įvyko Sodomoje. „Kaip tai buvo Nojaus dienomis, taip bus žmogaus Sūnaus atėjime.“ Suprantate? Pastebėkite, kas anuomet įvyko. Suprantate? Taigi, Jis pasakė, kad bus tas pats dalykas, o mes gyvename toje dienoje, kurioje tai galėtų būti... Spėju, kad galėčiau pateikti šešis šimtus pažadų apie juos iš Rašto, tiesiog pasiremti jais. Suprantate? Taigi... Bet jie atmetė.

Ji laikėsi savo tradicijų ir pakaitalo vietoj... Ji laikėsi pakaitalinio kraujo vietoj tikrojo Kraujo. Jėzus, Žodis pasakė... Kai Jis buvo jai pasireiškęs... Kadangi ji laikėsi šių tradicijų, Jėzus, pasireiškęs Žodis, pasakė nuotakai, žydų nuotakai: „Kadangi jūs laikotės savo tradicijų, jūs padarote Dievo Žodį jums visiškai neveiksmingą.“ Jis negali būti veiksmingas.

182 Taigi, dėl šios priežasties šiandien... prabudimai, kuriuos mes turėtume turėti... Mes turime denominacinius prabudimus. Mes dar nesame turėję tikrojo išjudinimo. Ne, ne, ne, ne. Ne, pone. Nemanykite, kad mes turėjome prabudimus. Mes neturėjome. O, jie turi milijonus ir milijonus, ir milijonus bažnyčios narių, bet prabudimo niekur nėra. Ne, ne. Nuotaka dar nėra turėjusi prabudimo. Suprantate? Dar nebuvo prabudimo, Dievo pasireiškimu, kad išjudinti Nuotaką. Suprantate? Mes jo laukiame. Tam bus reikalingi tie septyni nežinomi griaustiniai iš štai ten, kad vėl ją pažadintų. Jis tai pasiūš. Jis tai pažadėjo. Taigi, dabar sekite. Taigi, ji buvo... ji buvo negyva.

184 O dabar, jei bažnyčios pamirštų savo tikėjimo išpažinimus ir pamirštų savo dogmas, ir tiesiog paimtų Bibliją, šauktųsi pažado, tuomet jiems tai taptų veiksminga. Bet matote Jėzus pasakė: „Jūs su savo tradicijomis padarote Dievo Žodį jums neveiksmingą.“ Na, šiandien tai tas pats dalykas su dvasine leva. Suprantate? Dvasine šiandienos nuotaka, taip vadinamąja bažnyčia, ji ima Dievo Žodį, bet ji Jo nepriima ir vietoj to ji priima dogmas. Dėl to Žodis jai nėra veiksmingas (Suprantate?), nes ji bando įterpti tikėjimo išpažinimus su Žodžiu, o tai neveiks.

185 Taigi, ko mums šiandien reikia... Aš tiesiog vis skaitau čia tą „Jo atėjimo šauklį“. Nuolatinės antraštės: „Mums reikia, kad sugrįžtų pranašas. Mums reikia, kad sugrįžtų pranašas.“ Ir aš spėju, kad kai Jis sugrįš, jie apie tai nieko nežinos, tiesiog kaip aš sakiau. Teisingai. Taip visada būdavo. Suprantate? „Mums reikalingas...“ Viskas apie ką jūs kalbate: „Mums reikia, kad sugrįžtų pranašas, kuris sugrąžins Viešpaties Žodį, bebaimis. Mes tikime, kad Biblijoje tai yra pažadėta.“

Taigi, aš pažįstu brolių... brolių Morą ir kitus, esu valgęs jo namuose ir visą kita (redaktorius). Ir jis yra... puikiausias žmogus, kokių reta, spėju, vienas iš puikiausių žmonių. Bet tiesiog... Suprantate, jis žino, kad mes turime tai turėti. Ir sesuo Mor, viena iš puikiausių moterų, vargšėlė... ir jie pasiaukoja. Ir tai yra vienas iš geriausių galimų laikraščių, mano nuomone tai „Jo atėjimo šauklis“. Tačiau atrandi, kad jie nepaliaujamai skelbia: „Mums reikia pranašo. Mums reikia pranašo.“ Suprantate? Tai bent. Štai apie ką jie kalba.

188 Ir štai mes esame čia šiandien ir kaip vakar taip ir šiandien skelbia apie tai per radiją, baptistų bažnyčiose ir taip toliau, kad mes neturėtume susivienyti su katalikais, bet, kad mes turėtume kaip ir bendrauti su jais. Suprantate? Ir būtent čia yra skelbiama žinia, būtent čia, kad reikia laikytis atokiai nuo to nuodingo dalyko. Suprantate, suprantate? „Argi gali dviese eiti kartu, jei nėra susitarę?“

Šviesa ir tamsa negali draugauti. Kai ateina šviesa, tamsa išeina. Suprantate? Negali... pati stipriausia... Jūs negalite išvyti šviesos su tamsa, bet jūs galite išvyti tamsą su šviesa. Teisingai. Ir Jis yra Šviesa ir Jis yra Žodis. Suprantate? Taigi, štai taip, būtent tiksliai taip.

Jūs negalite to padaryti melu ar kažkuo klaidingu. Yra sugrįžtama būtent atgal į šį tašką. Taip, pone.

190 Tiesiog kaip kai kurie žmonės pradeda su jumis ginčą, jeigu jūs žinote kur reikia stovėti, žinote kuo jis tiki... Tai tiesiog kaip paimti kiškį ir paleisti jį diendaržyje. Ir jus visus plyšius esate užtaisęs. Tiesiog stovėkite prie vartų, jis turės sugrįžti. Todėl... Suprantate? Jis privalės vėl sugrįžti būtent prie vartų, nes tai vienintelis kelias, kuriuo jis gali pabėgti. Jis bandys prakišti galvą pro štai čia ir vos nesusilaužys kaklo, bandys štai ten ir štai ten. Tiesiog stovėkite ir stebėkite jį ir jis sugrįš būtent į tą vietą. Suprantate? Tai viskas. Tai yra vienintelis dalykas, kurį reikia padaryti: pasilikite su tuo Žodžiu. Taigi, galite visur trimituoti apie savo tikėjimo išpažinimą, visur lysdami susilaužyti kaklą, bet jūs vistiek turėsite sugrįžti būtent prie šio Žodžio. Suprantate? Štai ir viskas.

193 Taigi, suprantate, jie... jie... jie... jie to nenori. Jie nenori Dievo Žodžio. Kadangi ji laikėsi savo tradicijų, ji neleido Dievo Žodžiui būti veiksmingu. Dabar yra tas pats su dvasine leva, ji nenori... Ji nori laikytis savo tradicijų ir trauktis nuo Dievo Žodžio. Ji vėl laikosi denominacijų ir jų tikėjimo išpažinimų, ir jų vyresniųjų tradicijų vietoj to, kad priimtų Dievo Žodį.

Ir kai Žodžio pažadas paskutiniomis dienomis yra jai pateikiamas – ji to nepriims, nes su savo tradicijomis, kaip padarė žydų nuotaka, tikrasis Žodis, nors ir pasireiškęs, įrodytas, patvirtintas – ji to nepriims. Kodėl ji to nepadarys? Nes tai yra jos provaizdis. Ji negali to padaryti. Teisingai. Ji negali apeiti savo provaizdžio. Suprantate? Ir yra išpranašauta, kad ji taip pasielgs, todėl kaip jūs ketinate susilaikyti nuo...

Taigi, vienintelis dalykas, kurį galite padaryti tai būti laimingu, kad esate viduje. Tai viskas, būkite tam pasiruošę. Gerai. Dievas paskutiniomis dienomis pažadėjo, kad Jis pasireikš ir įrodys Savo Žodį jai ir ji vistiek to nepadarys. Visą tai Dievas pažadėjo jai per Savo tarnus, pranašus, Dievas pažadėjo per Jėzų Kristų, Dievas pažadėjo per Joelį, Dievas pažadėjo per Paulių, Dievas pažadėjo per Malachiją, Joną, Dievas pažadėjo per Joną apreiškėją, visus tuos pranašus, būtent tiksliai kokiu bus paskutinioji jai skirta žinia.

197 Taigi, jeigu norite tai užsirašyti, žinoma, jūs visi jas žinote – Jėzus: Jono 14:12, ir Joelis: Joelio 2:38. Paulius: Antras Timotiejui 3. Malachijo 4-as skyrius ir Jonas apreiškėjas: Apreiškimo 10:17, 1-17. Suprantate? Būtent tai, kas dabar įvyks. O kas tai yra bažnyčiai? Ir vėl įsikūnijęs Žodis tapęs kūnu Jo žmonių tarpe (Suprantate?), o jie tiesiog tuo netiki.

198 Jūs žinote, ką pasakė Jėzus, kai Jis pamatė, Jis... Kai Jis padarė tuos stebuklus jiems prieš akis ir įrodė, kad Jis buvo Dievas, įrodė kad... kad tai, ką Jis darė... Jis buvo... Jis būtent tai padarė. Jis... Jis pasakė jiems, Jis tarė: „O, tu Kafernaume, kuris esi išaukštintas iki dangaus, jei darbai būtų... galingi darbai būtų buvę padaryti Sodomoje, kurie buvo padaryti vavyje, ji iki šios dienos būtų išlikusi.“ Teisingai.

O, Kafernaume Jis tik išgydė kelis žmones ir pasakė jiems, jų širdžių paslaptis ir išėjo. Taip. Tai viskas. Suprantate, jie nežino, kas yra galingi darbai. Jie mano, kad tai turi būti didinga, didelė programa, kurioje visi turi atsistoti ir teisėjas pasako kalbą. Ir... ir muzikinė grupė groja, šmėžuoja spalvos, ir... ir gerai apsirengusios moterys ir jų... ir lūkuriuoja... ir visokie

psichologijos mokslų daktarai, teisės mokslų daktarai, didelės, aukštos skrybėlės ir atlenktos apykaklės ir visa kita. Jie visi turi įžengti į vidų, tai kažkas nepaprasto. Dievas pasakė: „Tai kvaila.“ Suprantate?

200 Ir Jis atveda kažkokį paprastą, kuris nežino, koks... skirtumas tarp... galbūt, vos nežino abėcėlę ir padaro kažką, kas tiesiog uždega tikrąją Bažnyčią ugnimi. O likusieji iš jų sako: „Grupė besiritinėjanti ant grindų.“ Dievas tai vadina didinga, o pasaulis tai vadina kvailyste. Pasaulis tai vadina didinga, o Dievas tai vadina kvailyste (Suprantate?), tiesiog atvirksčiai. Suprantate? Ir dalyką, kurį Dievas pažadėjo – Dievas padarys ir jau yra padaręs. Štai mes esame čia.

201 Taigi, ji vis dar pasilieka tokia, kaip pasielgė – žydų leva. Ji tiesiog to nepadarys. Jūs galite prikelti numirusįjį, jūs galite išvysti Dievo Dvasią. Jėzus nužengė, įrodė esantis Dievo Sūnus. Iš pradžių Jis pradėjo pamokslauti. Na, jie pamanė: „Na ir keistuolis. Bet kuriuo atveju, kas jis toks?“

Na, pirmas dalykas, kurį pastebėsite, žmonės pradėjo kalbėti... Žinoma, jie buvo prieš tai sakę, kai Jo pirmtakas atėjo – Jonas, jie pasakė: „Ar tu Mesijas?“

Jis pasakė: „Ne, bet Jis stovi kažkur tarp jūsų.“ Suprantate? Kodėl? Jis žinojo, kai jo žinia išsipildė, ką jis turėjo padaryti. Jis žinojo, ką jis turėjo padaryti.

204 Tiesiog kaip Nojus vis stebėjo Henochą. Kai Henochas išėjo, Nojus pasakė: „Derėtų prisitarti prie arkos. Laikas yra čia pat.“ Nojus vis stebėjo Henochą (Suprantate?), o Jonas laukė ženklų apie kurį jam pasakė Jėzus... ar, kurio laukti jam pasakė Dievas. Jis pasakė: „Jis stovi dabar čia pat, kažkur tarp jūsų. Aš Jo nepažįstu, bet aš Jį atpažinsiu.“ Ten stovėjo, o jie paklausė: „Ar tu esi Mesijas?“ Pasakė: „Mes buvome atsiųsti iš vyriausios valdybos.“ Pasakė: „Vy... vyresnieji ir kiti mus čia atsiuntė. Jei tu esi Mesijas, kodėl tau neatėjus ten ir nepaskelbus apie save ten, o ne čia, šiame susibūrimo. Tu nueik ten ir paskelbk apie save.“

Jis pasakė: „Aš nesu Mesijas.“ Jis pasakė: „Aš esu šaukiančiojo dykumoje balsas.“ Tai pralėkė virš jų galvų kaip tik galėjo. Jie nieko apie tai nežinojo (Suprantate?), bet visgi jie laukė jo ateinant. Bet tai negalėjo būti toks žmogus kaip tas. O, tai bent, tai būtų buvę siaubinga.

„Iš kokios tu mokyklos?“

„Jokios.“

„Ar turi savo draugijos kortelę?“

209 „O kas tai yra?“. Suprantate? Jis buvo Dievo pateptas. Jis pasakė: „Aš turiu vieną dalyką – kirvis yra pridėtas prie medžio šaknies.“ Taigi... Tai viskas, ką jis... viskas, ką jis turėjo. Jis kalbėjo vartodamas girininko terminologiją, ne dvasininko terminologiją. Angys, kirviai ir medžiai, ir taip toliau. Jis... kalbėdamas jis nevartojo bažnytinės terminologijos, tačiau Jėzus pasakė, kad niekada nebuvo tokio pranašas kaip jis, niekada nebuvo žmogaus gimusios iš moters, tokio kaip jis iki jo dienos. Teisingai.

Jis buvo daugiau nei pranašas. Jis buvo sandoros pasiuntinys – stovėjo būtent tarp... dviejų epochų sandūros (Suprantate?), daugiau nei pranašas. Ir todėl tada... Ten stovėjo, jie jo nepažino. Jie nesuprato jo. Jis buvo toks kaip ir keistas žmogus, todėl jie tiesiog jį praleido. Suprantate?

212 Tuomet, kai tada atėjo Jėzus, o jie tikrai neketino Jo priimti, šio dailidės berniuko (Iki tol nieko panašaus nebuvo buvę), kuris turėjo neteisėtai gimusio reputaciją. Jis... Jie nebūtų eję pažiūrėti į tokį Žmogų.

Bet... bet pažiūrėkite, ką padarė Dievas. Jis pasirinko neišsilavinusius, vargšus žvejus, girininkus, ūkininkus ir prostitutas, o garbingus postus turinčius žmones paliko ten sėdėti. Kodėl? Ką... Kodėl Jis taip padarė? Kodėl Jis padarė tokį dalyką? Ar galite įsivaizduoti? Nes tie žmonės atpažino, kad Jis yra Žodis.

214 Taigi, tiesiog minutėlę juos panagrinėkime. Štai senas, neišprusęs žvejys, nemoka užrašyti savo vardo. Biblijoje pasakyta, kad jis buvo neišprusęs ir nemokytas. Jis ištraukia savo žuvis ir palieka jas, nueina ten ir žiūri dėl ko ten yra tas visas triukšmas, bet giliai savyje jis žinojo, kad Biblijoje buvo pasakyta, jog Mesijas... Visi žydai laukia Mesijo, nes, kai Jis ateis, turės išsipildyti Raštas.

215 Ten buvo daug iškilusių mesijų ir sakiusių: „Aš esu Jis,“ – ir šimtais juos nutraukė į šalį ir... ir pražuvo, ir visa kita. Bet suprantate, tai turėjo būti tam, kad atitrauktų dėmesį nuo Tikrojo, kai Jis ateis. Mes esame turėję Elijo mantijas ir apsiaustus ir visus kitus dalykus, bet tai... tai yra... tai yra tik tam, kad atitrauktų dėmesį nuo tikrojo dalyko, kai Jis ateis. Suprantate? Teisingai. Įvairiausi žmonės dėvėję mantijas ir apdarus, ir buvo palaidoti su įvairiais gobtuvais ir visa kita... Kas ne... Tai tik įrodo. Kaip netikras doleris parodo, kad kažkur yra tikras, jei tik galite jį surasti. Suprantate? Todėl štai Jis atėjo.

Taigi, tie užimantieji aukštus postus išėjo, ir jie taip rėmėsi savo pakaitalais: „Na,“ – pasakė jie, – „dabar, jei ateis Mesijas, Jis tikrai ateis pas Kajafą. Jis ateis į mūsų denominaciją. Jis ateis pas fariziejus.“

Sadukiejai: „Tai tik jūs galvojate. Jis ateis pas Sadukiejus.“

218 Štai kokie jie tada buvo (Suprantate?), šiandien jie turi tą patį dalyką. Suprantate? Taigi, bet kai Jis atėjo – tai buvo keista. Jis atėjo, o, labai priešingai tam, ką jie galvojo, bet Jis atėjo pagal Žodį, o jie nežinojo Žodžio.

Leiskite man tai tikrai pasakyti, taip, kad jūs... kad tai giliai prasmelktų. Aš noriu, kad mes tai suprastume – štai kokia šiandien yra jūsų problema. Suprantate? Jūs nežinote Žodžio. Jėzus pasakė: „Jūs galite atskirti dangaus veidą, bet laiko ženklų jūs negalite atskirti.“ Atsakė: „Mes turime Mozę...“

Jėzus pasakė: „Jeigu pažinotumėte Mozę, pažinotumėte Mane.“ Teisingai. Suprantate? Nepažinojo Mozės ir todėl jie nežinojo. Jie tik žinojo tikėjimo išpažinimą, kurį patys išperėjo.

222 Taigi, paimkime šį seną žvejį. Padeda žemėn savo pintinę, perbraukė žemyn savo žilą barzdą, nusileido žemyn: „Aš tikiu, kad išsiaiškinsiu, kas tai yra.“

Jo brolis pasakė: „Ateik. Nueikime ten. Ten tas pats žmogus. Žmogus, apie kurį jie kalbėjo kažkurią dieną. Vakar vakare praleidau su Juo visą vakarą. Žinai Joną, apie kurį aš pasakojau?“

„Taip, tą laukinį žmogų iš ten? Taip, aš girdėjau apie jį.“

Na, se... se... senasis Simonas, žinote, pasakė: „Aš girdėjau ten apie jį. Taip, buvau ten... prieš du ar tris mėnesius, taip.“

„Na, jis pasakė... Ir vieną dieną jis ten stovėjo ir jis pasakė keistą dalyką. Jis pasakė: „Žinote, Jis ateina čia dabar pat.“ Jie pasakė: „Iš kur tu žinai?“ Jis pažvelgė štai ten ir ten stovėjo įprastas Žmogus. Jis pasakė: „Aš matau Dievo Dvasią kaip balandį nusileidžiantį ant Jo. Aš girdžiu balsą sakantį: 'Tai yra Jis. Šitas yra Mano mylimas Sūnus, Kuriame Man yra gera gyventi.' Po to jis iš karto įbrido į vandenį ir pakrikštyjo Jį ir taip toliau. Na ten, jis pasakė, kad pažino Jį.“

„O, aš nežinau,“ – pasakė Simonas. „Esu girdėjęs apie tai daugybę kartų.“ Bet štai jis eina. Tačiau giliai jo širdyje buvo iš anksto numatyta sėkla. Jėzus taip pasakė. Teisingai. Jis prieina prie Jo. Priėjo ir pasakė: „Aš nueisiu į susirinkimą ir pažiūrėsiu.“

227 Nueina į jį, ten stovi Jėzus – tiesiog įprastas, paprastas Žmogus. Priėjo... ir pasakė: „Na, tavo vardas Simonas, o tavo tėvo vardas Jonas.“ Tai kaip vandeniui jį perliejo. Kodėl? Tai pažadino tą ten buvusią Amžino Gyvenimo sėklą. Taip, pone. Pasakė: „Palūkėk minutėlę. Kaip gi taip yra? Tu niekada nebuvai manęs matęs, taip pat tu nepažinotai mano tėčio, nes jis jau daug metų miręs ir štai tu čia ateini ir man apie tai pasakai. Taigi, aš žinau, kad Biblijoje sakoma...“ Taigi, tai nebuvo sugrįžimas prie to, ką pasakė vyresnieji, bet: „Biblijoje pasakyta, kad Mesijas bus pranašas. Štai Jis. Tai Jis.“

229 Vieną dieną Jis ėjo per Samariją, eidamas per per ten su grupe žydų. Jis paliko juos. Ir išėjo ta maža, prastos reputacijos moteris, galbūt graži, nedidelė ponija, žinote. Ir ji buvo išvaryta į gatvę nuo vaikystės ir ji ėjo tuo keliu. Galbūt ji buvo apie kažką susimąsčiusi. Ji atėjo į tą vietą ir pastatė kibirą. Ir ji pradėjo gervę leisti žemyn, kad pasisemtų vandens, ir ji išgirdo Vyrą sakantį: „Duok Man gerti.“

Ji apsidairė į šalis ir ten sėdėjo maždaug vidutinio amžiaus žydas. Ji pasakė: „Sakyk, ar tu nesi žydas? Tau nedera to daryti. Yra neįprasta, tau su manimi kalbėti. Aš esu samarietė.“ Jis pasakė: „Bet jeigu tu žinotum su Kuo tu kalbi, tu duotum... tu Manęs prašytum duoti tau gerti.“

Ji pasakė: „Kur Tavo kibiras? Kur Tavo virvė?“

„Na,“ – pasakė Jis, – „Vanduo, kurį Aš duodu yra Gyvenimas.“

„Kas?“. Suprantate? „Na,“ pasakė ji, – „Na, jūs visi norite garbinti Jeruzalėje. Ir mūsų tėvai garbino...“

„O,“ – pasakė Jis, – „tai tiesa,“ – bet pasakė, – „Mes, žydai, žinome, ką garbiname,“ – bet pasakė, – „žinai, ateina laikas, kai... kai žmonės negarbina Jeruzalėje ar ant šito kalno.“ Jis pasakė: „Jie garbina Dievą Dvasioje, nes Jis yra Dvasia. Jis yra Dvasia ir Tiesa.“

Na, ji pradėjo tyrinėti, žinote.

Jis pasakė: „Eik, atvesk savo vyrą ir ateikite čia.“

Ji paklausė: „Mano vyrą? Aš neturiu jokio vyro.“

O, Jis pasakė: „Tai tiesa.“ Pasakė... pasakė: „Tu buvai susidėjusi su penkiais, o dabar esi su šeštuoju.“ Ir pasakė: „Tu... tu esi turėjusi penkis. Ir... ir tu... žinai, tu... tu pasakei tiesą.“

236 Sekite. Kas tai buvo? Ta Šviesa apšvietė tą sėklą, kuri gulėjo ten, kuri buvo Dievo ištarta. Taip, pone. Sėkla buvo žemėje. Kai Dievas atskyrė vandenį ir saulę ją apšvietė, ji išaugo. Teisingai. Suprantate? Viskas, ko jai reikėjo tai saulė. Jai reikėjo šviesos. Taip, pone.

Ir kai Šventoji Dvasia jame pašalina jos praeities gyvenimą ir jai tai parodė, ta Šviesa tai apšvietė. Ji pasakė: „Pone, aš matau, kad Tu esi pranašas.“ Ji pasakė: „Štai kaip... Mes žinome... Aš žinau tai, kad kai Mesijas ateis, štai toks Jis ir bus, o mes neturėjome pranašo šimtus metų. Mes per šimtus metų dar neturėjome tikro pranašo.“ Ir ji pasakė: „Kaip... Tu kalbi man apie mano vyrą ir pasakei man, kiek esu turėjusi ir taip toliau...“ Na, pasakė: „Aš nesuprantu to,“ – pasakė, – „kai ateis Mesijas, na, Jis tai padarys, bet kas esi Tu?“ Ji atsakė: „Aš esu Jis.“ Štai ir viskas – prostitutė.

239 O kunigas apsidairė į šalis ir pasakė... Na, jiems reikėdavo atsakyti prieš savo susirinkimą, pasakė: „Neapsigaukite tuo žmogumi. Jis yra... Jis yra velnio apsėstas.“

Taigi, štai koks skirtumas. Šiandien tai yra tas pats dalykas (Suprantate?), tas pats dalykas šiandien. Būtent taip pat įvyksta. Taip, taip, pone. Ji... ji tai žinojo, nes Šviesa tai apšvietė. Jie... Tie žvejai, girininkai, ūkininkai, mokesčių rinkėjai, prostitutės – jame jie matė tai, ką paprastos Rašto vietos sakė Jį padarysiantį, o fariziejai negalėjo pamatyti dėl savų tradicijų. Amen. Jie negalėjo pamatyti dėl savų tradicijų. Bet prostitutė, ūkininkai ir visi kiti – jie tai pamatė. Visi, kurie buvo iš anksto numatyti, kai abejonės atkrita – sėkla pradėjo augti. Teisingai.

241 Ką ji padarė? Ji pasakė: „Na, esu laiminga, kad sutikau Mesiją.“ O, ne, broli. Ji nuėjo tiesiai į miestą. Ji pamiršo vandenį. Ji pasakė: „Ateikite pažiūrėti žmogaus, kuris pasakė man, ką esu padariusi. Ar tai nėra būtent tai, ką Raštas pasakė, kad Mesijas turės padaryti? Ar tai nėra būtent tai?“ Ir žmonės galėjo pamatyti tą patį dalyką, kurį Jėzus Kristus pasakė Šventame Jono 14:12, tai ir vėl įvyks.

Jis taip pat tai pasakė Luko [Evangelijoje. – Vert.], kai Jis pasakė: „Kaip tai buvo Nojaus dienomis...“. Kaip Dievas išreiškė Save Žmoguje ir pasakė, kas buvo už Jo, ir ką padarė Sara (juokėsi palapinėje), ir visos tos Rašto vietos iš Malachijo ir taip toliau, išpranašautos paskutinei dienai. Hebrajams 4 sakoma, kai Žodis sugrįš... Malachijo 4 sakoma, kad tai sugrįš per žmogų. Hebrajams 4 sakoma, kad Dievo Žodis atskiria mintis širdyje. O jie gali matyti kaip tai yra daroma ir būtent nuo to nusigręžia. Jų tradicijos tai paslepia ir padaro tai neveiksminga. Na, tiesiog esame čia. Tai viskas.

244 Žinote, Jis galėtų padaryti tą patį dalyką šiandien. Jis pasirodytų ant pačios pakylos ir padarytų tuos pačius dalykus, kuriuos Jis padarė tada, kaip Jis sakė, kad padarys. Suprantate? Jis pažadėjo tai padaryti. Jis pažadėjo tai padaryti. Ir jeigu Jis padarytų tuos pačius dalykus... Laodikėjos pasiuntinys turėtų tai padaryti. Ir tuomet, jeigu Laodikėjos

bažnyčia pamatys tai padaryta, jie pasielgs lygiai kaip iš pradžių pasielgė žydų bažnyčia. Suprantate? Nesvarbu kaip gerai tai yra įrodyta, viskas... jie vistiek taip pasielgs. O, tai bent.

Taigi, yra pasakyta, kad tai... mes sugrįšime į pirmąjį Žodį ir turėsime pasireiškimą kaip pažadėta, kad vėl būtų atstatytas tikėjimas, vėl pirmąjį tikėjimas. Ir jeigu Jis pats apie Save paskelbė, kad Jis gyvena Savo žmonių tarpe padarydamas šiuos dalykus... Jis netgi leido, kad būtų padaryta Jo nuotrauka, mokslškai tai įrodė, ir vistiek jie tuo netiki...?... Leido mechaninei fotoaparato „akiai“ nufotografuoti Jį ten stovintį, tą patį Ugnies Stulpą, tą patį vakar, šiandien ir per amžius (Hebrajams 13:8), kad parodytų, jog tai yra... tai mokslška įvairiausiais būdais, mokslškai, dvasinėse sferose, ir visais kitais būdais, kuriais tai buvo galima įrodyti, tai buvo įrodyta. Ir, žinote, greičiausiai jie pasielgs taip pat. Greičiausiai jie tiesiog nusigręš ir padarys tą patį, ką jie tada padarė.

248 O, Dieve, padėk mums. O, tai bent. Taigi, mes tiesiog čia sustosime. Dieve, padėk mums dabar pamatyti, mano malda, mums dabar ateinant, nes aš nenoriu per ilgai jūsų užlaikyti. Dieve, padėk mums pamatyti. Aš tikiu, galbūt dabar pat ant mūsų yra Dvasia, kad Jis padėtų mums apreikšti, atidengti šį Antspaudą.

Perskaitykime matydami būseną, kurioje dabar yra bažnyčia. Mes matome, kur ji buvo, pamatėme, ką jie padarė, pamatėme į kokią vietą ji turėjo ateiti, matome ją ten, ir matome, ką jie turėjo padaryti. Jie padarė būtent tai. Taigi, ar suprantate, kokioje vietoje mes esame? Spręskite jūs. Aš negaliu spręsti Aš tik esu atsakingas už šio Žodžio paskelbimą. Taip, kaip Tai man yra duota, aš galiu Tai duoti. Kol Tai nėra man duota, aš negaliu To duoti. Niekas kitas negali.

„Ir kai jis atvėrė trečiąjį antspaudą, išgirdau trečiąjį žvėrį sakant: „Ateik ir žiūrėk“. Ir pažiūrėjau, ir štai juodas žirgas; ir ant jo sėdintysis turėjo savo rankoje svarstyklės. Ir išgirdau balsą keturių žvėrių viduryje, sakant: „Kviečių saikas už denarą ir trys saikai miežių už denarą; ir žiūrėk, nepakenk aliejui ir vynui“.

250 Dabar Avinėlis laiko Knygą Savo rankoje atplėšdamas Antspaudą. Atplėšė pirmąjį, antrąjį, o dabar Jis atplėšia trečiąjį. Ir Jam jį nuplėšiant, Avinėlis jį atplėšia, Trečiąjį Antspaudą, trečiasis žvėris... Taigi, kas iš jūsų žino kaip atrodė trečiasis žvėris? Atrodė kaip žmogus. Pirmasis atrodė kaip liūtas. Kitas atrodė kaip veršis arba jautis, o trečiasis atrodė kaip žmogus, kaip žmogus.

Ir jis išgirdo... gyvą būtybę, kuri... žvėrį, gyva būtybė kaip žmogus pasakė Jonui: „Ateik, pažiūrėk, kas tai yra, ši paslaptis, kuri buvo paslėpta.“ Visų atpirkimo metų laiku, nuo pasaulio sutvėrimo Tai buvo paslėpta po šiuo Antspaudu, tai, kas turės įvykti. Taigi, ateik, pažiūrėk, kas tai yra. Ir todėl jis tai atidengia. Sugriaudėja griaustiniai ir Avinėlis atidengia Antspaudus.

253 Taigi, ir Jonas nuėjo pažiūrėti, kas tai bus. Ką jis pamatė? Jis pamatė juodą žirgą ir jo raitelis turėjo švytuoklę ar svarstyklės savo rankoje. Taigi, tai pirmas dalykas, kurį jis pamatė. Kai Avinėlis tai paskelbė, nuplėšė Antspaudą, tada kitas žvėris... Suprantate, tie žvėrys ėjo iš eilės skelbdami: „Ateik, žiūrėk.“

Ir Jonas, ten kur jis stovėjo, galbūt štai taip, kai Avinėlis tai atidengė – jis prieina štai čia, priėjo, įprastai sugriaudi griaustinis kaip matėme „Pirmajame Antspaude“. Ir jis stebi, kad pamatytų, kas įvyks, ir jis mato iš pradžių pasirodantį žmogų ant balto žirgo. Jis stebi jį jojantį pirmyn ir atgal. Jonas mato jį iki pat galo. Jis mato jį nusileidžiantį, jo baltą žirgą, rankoje laiko lanką ir... raitelis laiko. Ir su juo jis neturi strėlių. Kitas dalykas, kurį jis mato – jis gauna karūną, joja toliau į priekį.

255 Tuomet mes atrandame... ir tuomet Avinėlis, čia jis vėl pasirodo. Jis atidengia dar vieną ir žiūri. Taigi, čia pasirodo raudonasis žirgas. Ir šitas žmogus savo rankoje laiko kalaviją. Jis joja per Rašto vietas (Suprantate?) laikydamas savo rankoje kalaviją ir turėjo žudyti ir atimti iš žemės taiką.

Taigi, Avinėlis atidengia kitą Antspaudą. Kita iš gyvų būtybių kaip žmogus pasakė: „Ateik, žiūrėk.“ Taigi, jis prieina pažiūrėti, kas tai yra. Ir kai jis prieina – ten pasirodo raitelis ant juodo žirgo.

257 Taigi, praėjusį vakarą mes atradome, kad tas pats raitelis, kuris jojo baltuoju žirgu, buvo tas pats ant raudonojo. Ir balsas pasakė... žvėrių viduryje pašaukė (Suprantate?) ateiti ir pažiūrėti, kas tai buvo. Jis buvo šitoje gyvoje būtybėje. Ir jis matė šį juodą žirgą ir kai balsas, keturių žvėrių viduryje, pašaukė: „Kviečių saikas už denarą ir trys saikai miežių už denarą; ir žiūrėk, nepakenk aliejui ir vynui“. Suprantate?

259 Šis raitelis... aptarkime jį. Jeigu pastebėsite pirmąjį raitelį, kas jis buvo, ir mes atradome praėjusį vakarą, pagal Raštą, kad antrasis raitelis buvo lygiai tas pats žmogus, tik kad jis buvo ant kito žirgo. Kas atsitiko? Jis pakeitė savo tarnavimą. Suprantate? Teisingai. Mes atradome, kad jis buvo antikristas ir jis pakeitė savo poziciją. Mes atradome, kad kai jis iš pradžių buvo tik baltuoju žirgu – jis tapo mokymu. Taigi, mes parodome kiekvieną iš jų būtent Rašto vietose. Suprantate?

261 Taigi, sekite kokioje vietoje mes šį vakarą esame, dabar tas kitas bažnyčios periodas. Suprantate? Mes dabar esame priėję prie trečiojo bažnyčios periodo. Suprantate? Būtent kaip trečiame bažnyčios periode yra lygiai kaip su trečiuoju žirgu. Suprantate?

Taigi, koks buvo pirmasis bažnyčios periodas? Nikolaitai turėjo mokymą (Suprantate?), tai dar tik pirmasis. Gerai. Ir tuomet, pirmas dalykas, kurį pastebime apie šį nikolaitų mokymą – jam buvo pritarta ir jis buvo skaitomas teisingas, tapo veiksmingas. Ir jie karūnavo šį žmogų. Tada ši dvasia, antikristas, įsikūnijo žmoguje. Suprantate? Ir vėliau mes atrandame, kad jis taip pat tampa įsikūnijusiu velniu. Demonas pasitraukia, o velnias įeina.

263 Ir lygiai kaip ta bažnyčia yra... ta kaip ir antikristo bažnyčia progresuoja... taip ir Nuotaka perėjo per įvairius dalykus. Per išteisinimą, pašventinimą, krikštą Šventąją Dvasia, tiesiog eina toliau (Suprantate?), tiesiog štai taip. Jie tik iš pradžių turėjo savo prabudimą, o Bažnyčia jį turės paskiausiai.

Jų pirmi treji metai... pirmi trys etapai tų, kurie perėjo į tamsų amžių, po to trys... iš trijų etapų Bažnyčia išeina – išteisinimo, pašventinimo, vėl krikšto Šventąja Dvasia, įsikūnijęs Dievas pasireiškęs tarp mūsų.

264 Čia jis pasirodo kaip antikristas, kaip melagingas pranašas, po to – žvėris, po to tamsiajame amžiuje. O Bažnyčia išeina iš to tamsaus amžiaus, išteisinimas, pašventinimas, krikštas Šventąja Dvasia, įsikūnijęs Žodis, dabar tokiu būdu. Aha-aha. Ir jis eina žemyn. Ji eina... Jis eina žemyn. Bažnyčia pakyla aukštyn. Suprantate? Tai yra tiesiog taip tobula, kaip tobulai gali būti. O, tai gražu. Man tiesiog tai patinka.

Šis raitelis yra tas pats, bet tai yra kitas jo tarnavimo etapas. Pirmasis etapas – baltasis žirgas (Suprantate?), jis buvo tik mokytojas, tiesiog mokytojas antikristas, jis buvo prieš Dievo Žodį. O dabar, kaip jūs galite būti antikristu? Kiekvienas, kas neigia, jog kiekvienas šis Žodis... yra tiesa ir bus taip pat išmokytas – yra antikristas, nes jie neigia Žo... Žo... Žo... Žo... Žodį, o Jis yra Žodis.

267 Taigi, pirmasis etapas – baltasis žirgas, jis buvo tik mokytojas, bet tai antikristo dvasia savo mokyme ir savo bruožuose. Tai buvo nekalta. Tai negalėjo niekam pakenkti, taip atrodė, tiesiog ėjo sau... Tokiu būdu ateina šėtonas. O, jis yra vikrus paukštis. Jis pasakė levai: „Taigi, žinai, tu ieškai išminties. Tu nežinai, kas yra gera ir bloga.“ Pasakė: „Taigi, jeigu dabar atsivertų tavo akys, tu sužinotum kad,“ – ir pasakė, – „vaisius yra labai malonus. Jis geras. Jis... jis... jis yra malonus akiai. Tau derėtų jį dabar paimti. Dabar tu nežinai ar jis toks yra, ar nėra, ar ne?“ „Ne, aš nežinau, bet Dievas pasakė to nedaryti...“ „Bet o, jis... Na, aš žinau, bet...“ „Dievas pasakė, Jis... mes mirsime...“ Jis pasakė: „Tikrai Jis to nepadarys.“ Suprantate? Tiesiog toks mielas, koks tik galėjo būti. Pažvelkite, ką jis padarė. Stebėkite šią antikristo dvasią išskylančią ankstyvosios bažnyčios tarpe – Nikolaitų mokymas. „Niko“ – „užkariauti lankančiuosius“, padaryti žmogų šventą. Suprantate? O, tai yra tiesiog...

„Na, mes tiesiog norime draugystės. Na, čia jūs esate išsibarstę, niekas nežino, kur kas yra. Aš manau, kad mums visiems derėtų turėti organizaciją ir tiesiog išlikti skirtingais. (Suprantate?) Mes iš karto eitume... susieitume drauge. Iš to mums gautųsi ložė.“

271 Štai kas tai yra. Nėra tokio dalyko kaip metodistų krikščionių bažnyčia. Tai nėra bažnyčia. Tai yra ložė. Baptistai – tai nėra bažnyčia. Tai ložė. Yra tik viena Bažnyčia ir ji yra mistinis Jėzaus Kristaus Kūnas, ir jūs į jį gimstate (teisingai), per išankstinį numatymą. Teisingai.

„Visi, kuriuos Tėvas Man davė, ateis. Joks žmogus negali ateiti, jei Tėvas jo nepašauks ir visi, kuriuos Jis Man davė, ateis pas Mane.“ Todėl tai... tai viskas. Jis tiesiog... Avinėlis ten sėdi atlikdamas... atlikdamas užtarimą, kol ateis paskutinysis. Mažas varpelis suskamba ir Jis išeina ir paima Savo nuosavybę, tada (Suprantate?), todėl, sugražina Savo Bažnyčią namo, Savo pavaldinius, ir įmeta Savo priešą į ugnies ežerą, ir visi jo pavaldiniai pateks į jį su juo, ir tai viskas. Tuomet mes išeisime į Tūkstantmetį.

273 Dabar tas pats raitelis... Šis pirmasis etapas – jis buvo nekaltas. O antrasis (Taigi, jeigu pažiūrėtumėte šiek tiek toliau, šiek tiek toliau, nei tai, antrame etape, Biblijoje pasakyta, kad jam bus suteikta karūna, ir jie karūnavo žmogų, „supermeną“. Suprantate?), karūnavo jį. Ir toliau Biblijoje jis nėra pavadintas popiežiumi. Biblijoje jis yra pavadintas melagingu pranašu. Kodėl? Taip. Žinoma, jis privalo būti melagingas pranašas per savo antikristo dvasią, kuri išmokė antikristą prieš pirmąjį Žodį. Nes, jeigu jūs išmokytas prieš pirmąjį Žodį – tai buvo antikristas, tai buvo... o Žodis yra Dievas (Suprantate?), Kristus. Gerai.

274 Taigi, po to, mes atrandame jį tada karūnuotą. Kai jis buvo karūnuotas – taigi, jis labai nekaltas, bejėgis. Jis yra tiesiog nedidelis žmogelis. Tačiau tuomet Nikėjos taryboje jis buvo padarytas... Ir Konstantinas atidavė jam visą nuosavybę. Ir ką jis padarė tada? Tada jis... Suprantate, šėtonas jam suteikė jo sostą ir valdžią. Taip pasakyta Biblijoje, kaip mes jau tai išnagrinėjome.

Taigi, kitas dalykas, kurį mes atrandame yra, kad velnias valdo visą politiką, kuri yra apskritai buvusi ar, kuri apskritai dar bus. Mes atrandame tai Mato 4:11. Ir dabar mes atrandame, kad politika jau tada priklausė šėtonui, bet jis stengiasi sugauti bažnyčią. Todėl jis nužengia, kad ją suvedžiotų. Jis paruošia savo „supermeną“, atveda jį į organizaciją ar karūnuoja jį kaip Kristaus (Suprantate?) vietininką. Kristus buvo vaidmenyje vietoj Dievo. Matote šis veikėjas yra vietininkas vietoj Dievo. Suprantate? Lygiai taip pat: vietoj Dievo, kuo jis turėtų būti – vietininku po Kristumi.

277 Taigi dabar, kai jis tai padarė, tada ką jis toliau padarė? Jis... Šėtonas paėmė jo politinę jėgą (kuri jam jau priklausė) ir paėmė religinę jėgą (kuriai jis jau buvo karūnuotas) ir sudėjo jas drauge, ir tada jis suteikė jam dar vieną karūną virš pragaro. Ir tuomet, kai jie tęsė toliau, jeigu jie sumokėdavo pakankamai pinigų – jis juos išpirkdavo. Suprantate? Todėl dabar jis... jis yra vietininkas virš dangaus, virš skaistyklos, kaip jis nori ją pavadinti. Tokio dalyko nėra Biblijoje (Suprantate?), bet jis turėjo kažką išgalvoti. Biblijoje pasakyta, kad jis išėjo iš bedugnės duobės ir sugrįš tokiu pačiu keliu, o žemėje, valdovas...

279 Taigi, kas tuomet jam buvo suteikta? Iš pradžių jis turėjo lanką, bet jis neturėjo jokių strėlių. Bet dabar savo rankoje jis turi galingą kalaviją. Dabar jis gali kažką padaryti. Tuomet jis nušoka nuo savo baltojo žirgo. Baltasis žirgas išjoja. Ką jis dabar apžergia? Raudonajį žirgą, kraujas, kraujo raudonumo žirgas. Jis tikrai joja ant jo. O, žinoma. Taigi, jam yra duota didelė jėga ir galingas kalavijas žudyti. Tada jis joja savo kraujo raudonumo žirgu.

Mes matome iš „Antrojo Antspaudo“, kuris buvo atplėštas praėjusį vakarą – jis atėmė iš žemės taiką ir žudė vienas kitą. Ir jo paties romos katalikų bažnyčios martyrologijoje yra parodyta, kad jie nužudė šešiasdešimt aštuonis milijonus protestantų, nuo Šv. Hipo... po Šv. Augustino iš Hipo iki 1580 kažkelintų metų: šešiasdešimt aštuonis milijonus. (Šmukerio „Didingoji reformacija“, jei norėtumėte tai perskaityti. Tiksliau tai buvo „Šlovingoji reformacija“. Suprantate?). Taigi, šešiasdešimt aštuoni milijonai užfiksuoti martyrologijoje...

280 Kuomet vienas iš jų taip vadinamų šventųjų gavo apreiškimą, kad kiekvienas, kuris nesutiko su Romos bažnyčia, turėtų mirti kaip eretikas... Tada jie tiesiog ėmėsi darbo. Oho,

jis pradėjo lieti kraują. Jis... jis užšoko ant savo baltojo žirgo... ant savo raudonojo žirgo ir pradėjo joti.

O, taigi, pasirodė jo galinga jėga. Jis buvo padarytas dangaus vietininkas ir garbinamas kaip Dievas, žemės valdovas. Bažnyčios ir valstybės suvienijimas padarė jį žemės valdovu, suteikė jam virš to karūną. Jis galėjo išmelsti sielas iš skaistyklos. Jis taip pat galėjo užtar.. Jis buvo tiesiog kaip Dievas žemėje: vietoj Dievo.

281 Kartu jis turėjo galingą jėgą nužudyti kiekvieną, kuris nesutiks su jo įsakymu. Kas jam galėtų ką nors pasakyti? Bažnyčia nieko negali pasakyti, jis yra jos galva. Valstybė nieko negali pasakyti, jis jos galva. Todėl jų žuvo milijonai. Visos tos mažos bažnyčios, broli, buvo areštuotos ir išžudytos, ir užmuštos, ir sumaitintos liūtams ir visa kita. Suprantate? Slibinas, Roma, suteikė jam savo sostą ir valdžią. Taip pasakyta Biblijoje. Suprantate? Todėl jis jojo savo provaizdžio raudonuoju žirgu per žmonių kraują, kol jis tapo raudonas.

Dabar Jonas mato jį ant juodojo žirgo. Jis kažką pakeitė. Taigi, aš turiu... turiu pasakyti tai taip, kaip tai man ateina. Ir tuomet... Ir jeigu tai man atėjo, bet tai neatitinka visų likusių Rašto vietų – tuomet Dievas niekada to nesuteikė. Suprantate, Rašto vietos turi viską atitikti. Tai yra tiesiog vienas galingas, didelis... didelis dalykas, štai taip. Rašto vieta turi atitikti Rašto vietą, o viskas, kas yra priešinga Raštui... Jei tas Viešpaties Angelas būtų man pasakęs kažką, kas nebūtų pagal Raštą – aš juo nepatikėčiau.

284 Aš pasakiau ten Čikagoje, kažkuria dieną, kai ten buvo tie šimtai tarnautojų... Ar kas nors buvote tame susirinkime? Žinoma. Tame susirinkime Čikagoje aš pasakiau: „Taigi, jūs visi sakote, kad turite... Jūs galvojote, kad čia jūs į kažką mane įtrauksite.“ Buvo maždaug tiek, kiek dabar yra šioje patalpoje. Aš pasakiau: „Ką jūs prieš mane turite?“ Aš pasakiau: „Šventoji Dvasia prieš tris vakarus man parodė, kur kiekvienas iš jūsų būsime ir, kad mes nebūsime tame...“ Paklauskite Karlo, čia, ar tai nėra tiesa. Ir ten buvo Henkas ir visi kiti iš jų. Teisingai. Jūs visi ten buvote ir tai girdėjote.

Aš pasakiau: „Taigi, jūs turite prieš mane dėl mano mokymo. Štai kokia yra priežastis. Taigi, aš noriu, kad vienas iš jūsų ateitų čia ir paimtų savo Bibliją, ir atsistotų šalia manęs ir įrodytų, kad tai klaidinga.“ Auditorijoje buvo tokia tylą, kokioje niekada nesate buvę. Aš pasakiau: „Kas jums nutiko?“ Aš pasakiau: „Tuomet, jeigu žinote, kad negalite išstoti prieš Žodį, tuomet atsikabinkite nuo manęs.“

286 „Jūs teologijos mokslų daktarai ir visi kiti, ir kalbate kaip... ir prisistatote kaip 'Daktaras', 'Daktaras', Ir aš esu...“ Aš nežinau ar... Brolis Vudas ir aš pavadinome „naujokais“ ar „gležnaisiais“. „Aš neturiu išsilavinimo, niekada nebuvo jokioje seminarijoje ar mokykloje, bet jūs atsineškite savo Bibliją ir atneškite čia, ir atsistokite šalia manęs, paneikite gyvatės sėklą, krikštą Jėzaus Vardu, ar kažką kitką, iš to, ko aš mokau.“ Niekas nepasakė nei žodžio. Ir jūs visi tai žinote. Tai buvo tyliausia auditorija, kokią apskritai galėjote pamatyti.

Suprantate, jie tiesiog karksi, kaip nežinau kas. Taigi, dabar, tai yra čia. Aš netikiu, kad reikia pyktis su žmonėmis, bet kai yra prieiname prie vietos, kurioje jie nori tave į tai įtraukti... O aš nebūčiau ėjęs, bet Šventoji Dvasia man pasakė, tarė: „Nueik ten. Aš stovėsiu šalia tavęs.“

288 Pasakiau jiems prieš tris ar keturias dienas – anksčiau laiko. Jūs visi ten buvote ir girdėjote poną Karlsoną ir kitus ir... ir Tomį Hiksa... ir visi kiti ten sėdėjo. Ir aš nuėjau prieš tris dienas ir pasakiau tai: „Jūs turėsite atšaukti tą vietą.“

Tai buvo audringa naktis. Aš turėjau susirinkimą. Jis pasakė: „Eik, atsistok prie to lango, ten prie tų trečių, mažų durų. Ir aš nuėjau ten ir atsistojau būtent toje vietoje. Aš pažvelgiau štai taip. Jis pasakė: „Jie turi tau paspendę pinkles. Jie paprašys tavęs kalbėti toje Didžiosios Čikagos ministerijos asociacijoje.“ Pasakė: „Jie turi paspendę tau pinkles dėl Mano Žodžio mokymo.“ Jis pasakė: „Dabar jie turės atšaukti tą vietą ten. Jie jos negaus ir jie gaus rudos spalvos pastatą.“ Pasakė: „Štai kaip tai atrodys.“

291 Aš pasilenkiau ir pamačiau save kampe, pažvelgiau ten ir pamačiau, pamačiau visus tuos žmones. Aš pamačiau visus tuos tarnautojus ten sėdinčius, taip kaip jie sėdėjo. Aš iš visų pusių į juos įsižiūrėjau ir Jis pasakė... „Na,“ – pamaniau aš, – „Tuomet aš geriau ten neisiu, Viešpatie, jeigu jie taip pasielgs. Aš nenoriu įžeisti jų jausmų ar padaryti kažką ne taip.“

Jis pasakė: „Eik, aš stovėsiu šalia tavęs.“ Jis stovėjo. Teisingai. Taigi, jūs visi... Čia pat yra liudininkai, kurie ten sėdėjo ir tai žino. Teisingai. Na, jūs taip pat čia turite garsajuostes. Bet štai jums. Suprantate?

294 Taigi, taigi, štai to paslaptis. Ir dabar... tai... Kai tai man apsireiškė anksti šį rytą prieš aušrą, tada aš skubiai atsiverčiau Raštą ir pradėjau ieškoti, tai nagrinėti. Ir štai tai buvo ten. Trys iš jų jau buvo visiškai antgamtškai apreikšti. Teisingai. Taigi, štai juodojo žirgo paslaptis pagal tai, kas man buvo apreikšta. Suprantate?

Jis pradėjo juo joti tamsiųjų amžių laiku. Štai ką simbolizavo juodasis žirgas: tamsiuosius amžius, nes tai buvo vidurnakčio laikas tikriems tikintiesiems, kurie buvo likę. Sekite dabar tą bažnyčios periodą, vidurinį bažnyčios periodą, tamsų bažnyčios periodą. Sekite kaip jis pasako: „Tu turi mažai stiprybės.“ Jiems tai buvo vidurnaktis, tikram tikinčiajam.

295 Dabar, sekite. Praktiškai visa viltis iš tikrosios bažnyčios buvo atimta, nes šis veikėjas valdė ir bažnyčią, ir valstybę. Ką jie ketina padaryti? Suprantate? Katalikybė užvaldė tiek bažnyčią, tiek valstybę ir visi nesutikę su katalikybe buvo nužudyti. Dėl šios priežasties jis buvo ant tamsaus žirgo. Ir pastebėkite kokį tamsų dalyką jis padarė (Suprantate?), tuomet jūs galėsite matyti. Ir jūs tiesiog... Jeigu jūs žinote savo istoriją, sekite tai. Ir jūs... Na, jums net nereikės to žinoti, kad tai suprastumėte.

Dabar, sekite. Visa viltis buvo dingusi – tai jo juodasis žirgas. Taigi, jis pradėjo joti ant savo baltojo žirgo, suktybėje. Po to jam buvo duota jėga, jis atėmė taiką, išžudė milijonus. Jis ketino tai padaryti jodamas vis toliau. Ir jis vis dar tai daro. Suprantate? Taigi, čia jis dabar yra ant savo juodojo žirgo, išjoja, tamsieji amžiai, tai buvo tuo laikui, maždaug tuo laiku po

to, kai bažnyčia įsikūrė ir atėjo į valdžią, jie nuslopino visą kita ir tęsė maždaug šimtų ir šimtų ir šimtus metų – tai, kiekvienas skaitantysis, žino kaip tamsiuosius amžius. Kas iš jūsų tai žino? Žinoma, tamsieji amžiai. Štai jūsų tamsūs žirgas, simbolizavo tuos tamsiuosius amžius.

298 Taigi, visa viltis dingusi, visiškai neliko jokios vilties. Paprastai tikintiesiems viskas atrodė aptemę. Taigi, dėl šios priežasties tai vadinama... simbolizavo tamsų žirgą. Jo švytuoklė ar jo svarstyklės jo rankoje (Suprantate?), pasakė: „Kviečių saikas už denarą ir trys saikai miežių už denarą.“ Suprantate? Faktiškai tai yra... Kviečiai ir miežiai yra žemiškas gyvybės ramstis. Tai yra iš ko yra pagaminta duona ir kiti dalykai. Bet suprantate, jis už tai ėmė pinigus.

Tai reiškia, kad jis ėmė pinigus iš savo pavaldinių už tokią viltį, kurią jis jiems suteikdavo padarydamas... jis pradėjo būtent tuo laiku, kai privertė juos mokėti už maldą, apmokestino maldą. Jie vis dar tai daro – novenos [devynių dienų maldos – Vert.] Nes... ką jis darė? Užgrobė pasaulio turtus, svarstyklės pasvėrė kviečių saiką už denarą ir tris saikus miežių už denarą.

Raitelis ant juodojo žirgo (Suprantate?) jis padarė... išplėšė pinigus iš savo pavaldinių, kai Biblija išpranašauja, kad jam priklauso beveik viso pasaulio turtas. Kaip praėjusį vakarą mes paminėjome apie Rusiją ir visa tai, jie tiesiog pasiėmė visus pinigus ir išplėšė iš žmonių viską, ką jie turėjo, viską. Todėl štai jums.

300 Dabar, atkreipkite dėmesį. Ar jūs matote iš kur atsirado tie bažnyčios paimti pinigai? Bėkite nuo tokių dalykų. Kad pastatytų organizaciją, kažką didelio – milijonų dolerių vertės čia ir... Ar jūs suprantate, kas yra to motina?

Ačiū tau, Viešpatie. O, tai bent. Aš esu toks laimingas. Taip, pone. Gerai, tai buvo Jo malonė. Tai yra viskas. Gerai, tai vidurnakčio laikas. Ar jūs tai dabar suprantate? Ir čia jis ima pinigus už tokį gyvenimą... tai šie miežiai ir kitas, žemiški. Tai nebuvo dvasiška, taigi. Tai buvo miežiai. Suprantate? Todėl... Ir miežių duona ir kviečių duona... Jis ėmė pinigus už tokį gyvenimo būdą, kurį suteikė savo pavaldiniams, apmokestino maldas per kunigus, kad išmelstų žmones iš skaistyklos. Apmokestino... (Taigi, aš imu tai tiesiogiai iš istorijos). Ėmė pinigus už, spėju, tai novenos, spėju, kad visi tai žino. Novena, spėju, kad tai yra kažkas, ką jūs turite padaryti, žinote, kažkokia kankynė. Kažkas turi tai apmokestinti. Atneša jam pasaulio turtus, jam pačiam, į pačią bažnyčią ir jis vis dar joja. O, žinoma, kad joja. Taip, pone, vis dar joja.

303 Atkreipkite dėmesį... Dabar seka geroji dalis. Atkreipkite dėmesį: „...Žiūrėk, nepakenk aliejui ir vynui.“ Jo liko tik truputis, broli. „Neliesk jo.“ Taigi, aliejus yra... simbolizuoja Dvasią, Šventąją Dvasią.

Aš pateiksiu jums kelias eilutes, jeigu norite, kelios Rašto vietos Kunigų 8:12, kur Aaronas, prieš įeidamas į vidų, turėjo būti pateptas aliejumi, žinote. Ir... ir Zacharijo 4:12 apie tekantį aliejų, išpila per vamzdelius, ir pasakė: „Tai yra Mano Dvasia,“ – aliejus. Kitas dalykas, jei norite pažiūrėti į Mato 14:25, ten buvo kvailoji mergelė (25:3), kvailoji mergelė neturėjo aliejaus, neturėjo Dvasios. Ir Mato 25:4, išmintingoji mergelė turėjo aliejaus savo žibintuose,

pripildytos Dvasia. Dvasia... Aliejus simbolizuoja Dvasią. O, šlovė. Ar jūs tai suprantate? Gerai.

306 Taigi, aliejus simbolizuoja Dvasią, o vynas simbolizuoja apreiškimo sužadimą. Oho, norėčiau pabėgioti per visą salę. Įdomu kaip aš nepažadinau kaimynų, kai Viešpats man tai parodė. Apreiškimo sužadimas... Suprantate? Aliejus ir vynas Biblijoje visada yra kartu susiję. Aš paėmiau abėcėlinę rodyklę ir pažiūrėjau, ir ten buvo jų virtinė štai taip... štai taip, kurioje vynas ir aliejus visada eina iš vien. Suprantate?

308 Kai pažadėto Dievo Žodžio tiesa yra iš tiesų apreiškta Jo šventiesiems, kurie yra pripildyti aliejumi – jie visi yra sužadunami. Vynas – tai sužadimas. Šlovė, aš dabar tai jaučiu, sužadintas džiaugsmu, šūksniais. Ir kai tai įvyksta, tai jiems turi tokį patį poveikį, kurį... kurį vynas turi fiziškam žmogui. Nes kai yra duodamas Dievo tiesos apreiškimas ir tikras tikintysis yra pripildytas aliejumi, ir apreiškimas yra apreiškimas, sužadimas taip suaktyvėja, kad tai priverčia jį nenormaliai elgtis. Teisingai. Šlovė. Galbūt taip dabar su jais ir atsitiko. Teisingai. Tai priverčia juos netinkamai elgtis.

309 Taigi, jeigu norite tam Rašto vietos – tiesiog pradėkite skaityti Apaštalų darbų 2. Ką jie turėjo? Jie turėjo pažadą, kuris buvo jiems duotas. Kai visas Šventosios Dvasios pažadas buvo ant jų išlietas ir buvo... tai buvo įrodyta pagal Raštą...

Taigi, pažiūrėkite... Kas, jei jie būtų pasakę: „Taigi, palūškėkite. Jis pasakė mums laukti čia mūsų tarnavimo.“ Ir po aštuonių dienų jie pasakė: „Na, aš sakau jums, vyrai...“. Morkus pasakė Matui: „Aš... aš tikiu, kad mes jau tai gavome, draugai. Ar jūs taip nemanote?“. Suprantate: „Mes jau tai gavome. Kodėl mes laukiame mūsų tarnavimo? Taigi, mums derėtų tiesiog išeiti pamokslauti. Jis pasakė mums susirinkti čia ir laukti ir tai jau aštuonios dienos kaip mes čia esame.“
„Na, palaukite dar vieną.“

Praėjo devynios dienos. Tada atėjo Morkus ar... ar... ar galbūt vienas iš jų, Jonas, pasakė: „Aš... aš... aš tikiu, kad mums nereikia daugiau laukti. Aš tikiu, kad mes jau tai gavome, o jūs?“

312 Ir aš galiu matyti Simoną, nes jis turėjo raktus, žinote. „Dabar, palūškėkite minutėlę, vyrai. Raštas turi ką apie tai pasakyti. Jis niekada nepasakė mums tiesiog kiek dienų reikia laukti. Jis pasakė: 'Jūs pasilikite ten, kol... Jūs pasilikite ten, kol išsipildys Joelio pranašystė, kol pasitvirtins Izaijo pranašystė. Nes mikčiojančiomis lūpomis ir kita kalba aš kalbėsiu šitai tautai,' – ir tai yra atgaiva. Toks yra vynas, kuris yra išliejamas.“

Kas yra vynas Biblijoje? Atgaiva. Tai yra atgaiva, kuri ateina iš Viešpaties Akivaizdos. Tai... tai dabar turi būti pagal Raštą. Suprantate?

Todėl, suprantate, vynas simbolizuoja apreiškimo sužadimą ir kai nužengė Šventoji Dvasia, ir jie išvydo ant jų nužengiančią Dievo ugnį, tai bent, tai pradėjo juos sužadinti, ir pirmas dalykas, kurį pastebėsite, jie tapo tokie sužadinti, kad žmonės faktiškai pagalvojo, jog jie buvo girti, bet jie buvo sužadinti apreiškimu.

314 Iš Dievo... Štai taip. Dievo įrodytas apreiškimas padarytas jiems aiškiau – jie džiaugėsi dėl to. Dievas tai pažadėjo. Čia tai buvo jiems apreiškta ir įrodyta jiems. Amen. Čia buvo žmogus, stovėjo ten sakdamas: „Tai yra tai. Štai yra tai.“ Ir ten tai buvo įrodyta tais pačiais ženklais.....?... Ten yra... ten yra sužadınimas apreiškimu (Suprantate?), o dabar... jie tada tai tikrai turėjo.

Dėl šios priežasties Petras galėjo ten atsistoti ir pasakyti: „Na, jūs Judėjos vyrai ir jūs, kurie gyvenate Jeruzalėje, klausykite manęs. Visi jūs teologijos mokslų daktarai, pasiklausykite ką jums pasakysiu.“ O, kaip nuostabu. Apreiškta, apreiškta, jie pasidarė tokie sužadinti, kai išvydo to įrodymą. Tai tiesiog visada taip padaro, visada padaro.

317 Kai aš matau, kad Dievas pažadėjo šią dieną padaryti tam tikrą dalyką, kai Jis pažadėjo nuplėšti šiuos Antspaudus paskutiniąją dieną, ir jūs nežinote koks tai džiaugsmas, šlovė, kai aš išvydau Jį tai apreiškiantį. Stovėjau ten ir stebėjau kaip tai vyko. Ir žinau, kad galiu mesti iššūkį bet kuriam žmogui. Jis nėra pasakęs mums nei vieno dalyko, kuris nebūtų išsipildęs būtent tokiu būdu. Ir po to matau džiaugsmą esantį mano širdyje, kai matau Jo pažadą šioms paskutinioms dienoms kaip Jis pažadėjo tai padaryti, ir aš matau kaip tai yra čia įrodoma ir padaroma visiškai teisingai.

318 Taigi, aš tiesiog... Jūs girdite mane sakantį: „Aš išgyvenu pagarbumą,“ – štai kokia priežastis. Sužadınimas yra toks stiprus, aš... aš tiesiog... tiesiog esu pasiruošęs padaryti kažką neįprasto, žinote, sužadınimas nuo apreiškimo.

Gerai. Jie pasidarė tokie sužadinti per... per apreiškimą, kad jie įrodė (gerai) pažadą. O, tai bent. Ten pratrūko sužadınimo džiaugsmas, kad net žmonės pasakė: „Jie pasigėrė jaunu vynu,“ – kai Dievas jiems apreiškė Savo pažadą. Ir Jis ne vien tik jį apreiškė, bet Jis jį įrodė. Štai ką aš visados sakydavau: „Žmogus gali pasakyti betką (Taip, jis yra linkęs pasakyti bet ką.), bet kai pasirodo Dievas ir tai patvirtina...“.

320 Taigi, Biblijoje pasakyta: „Jeigu jūsų tarpe būtų vienas, kuris tvirtina esąs dvasiškas ar pranašas, ir jeigu jis pasakys šiuos dalykus ir jie neišsipildys, tuomet nekreipkite į jį jokio dėmesio. Visiškai jo nebijokite. Nebijokite to žmogaus. Bet jeigu jis tai pasakys ir tai išsipildys, tai Aš,“ – pasakė Jis, – „Aš... Aš tame esu. Tai įrodė, kodėl tai esu Aš.“ Tuomet paprasta samarietė moteris, kai Raštas pasakė, kad šis Mesijas padarys tuos dalykus, ir čia Jis stovėjo ir padarė tai būtent tiksliai kaip Raštas pasakė, ji pasakė: „Štai Jis. Ateikite pažiūrėti Žmogaus. Ar tai nėra būtent tai, ką Raštas pasakė, kad išsipildys?“ Suprantate?

322 Ją sužadino apreiškimas. Ar tai tiesa? Ji buvo sužadinta apreiškimu, kai jis buvo įrodytas. Suprantate? Teisingai. Ji žinojo, kad ten buvo... „Mes žinome, kad Mesijas yra... ateina, Kuris yra vadinamas Kristumi ir kai Jis ateis, Jis padarys šiuos dalykus.“ Ji tai pamatė.

O Jis atsakė: „Aš esu Jis.“ Tuomet prasidėjo sužadınimas ir ji nubėgo šaukdama ir per visą miestą. Ji paliko savo seną vandens indą ir nuėjo ten, ir pasakė vyrams: „Ateikite, pažiūrėkite.“

324 Taigi, jeigu žinotumėte rytietišką tradiciją, taip padaryti jai buvo netinkama. Taip, pone. Tokia moteris – niekas jos nebūtų klausęs. Ne, pone. Suprantate, ji turėjo žymę ir kai ji... jeigu ji eitų gatve štai taip ir pasielgtų štai taip – gatvės žmonės nekreiptų į ją jokio dėmesio. Bet, broli, ten ji turėjo Gyvenimo Žodį. Ji buvo sužadinta. Jūs...?... Tai būtų kaip bandyti padegti namą vėjuotą dieną. O, kažkas tai įpūtė. Ji buvo... ji buvo pasiruošusi. Taip, jūs negalėtumėte to užgesinti. Tai buvo deganti Dievo ugnis. Taip, pone.

326 Ji pasakė: „Jeigu jūs netikite, kad taip yra, ateikite patys čia, kur vyksta susirinkimas, ir aš jums tai parodysiu.“ Taip, pone. Ir todėl ten susirinko žmonės. Ir Jis nepadarė to dar kartą, bet jie žinojo, kad kažkas įvyko su ta moterimi. Ji buvo perkeista, todėl jie patikėjo Juo. Taip, pone. Jie įtikėjo Juo. Nes: „Tikėjimas ateina iš klausymo, Dievo pažado klausymo,“ – Dievo Žodžio ir stebėjimo kaip Jis tampa realus. Nes tai yra sėkla ir kai ji yra pasėta – ji išreikš gyvenimą. Ji išreikš būtent tai, apie ką ji kalba. Jeigu taip nebus, tuomet tai nėra Dievo sėkla, arba sėjėjas nežinojo kaip ją pasėti. Jis nebuvo Dievo siųstas sėti sėklos. Galbūt jis sėjo jas ant uolos viršaus ar panašiai. (Suprantate?) Todėl jūs... todėl jūs... Suprantate, sėjėjas sėja sėklą, Dievas ja pasirūpina. Jeigu ji krenta į tinkamą vietą. O, tai bent.

328 Tuomet, ką Tai pasako šiam juodam raiteliui? „Nepakenk Mano vynui ir Mano aliejui. Neliesk to, Mano vynu ir aliejaus. Taigi, aš turiu jų tik truputį štai čia, bet čia vistiek dar truputį yra. Taip, pone. Taigi, tu gali tęsti ir sverti visą tą gyvenimą, kurį tu apsunkini – tai tavo reikalas. Tu turėsi už tai sumokėti štai čia. Bet kai prieisi prie to vynu ir aliejaus – palik juos ramybėje.“ O, tai bent.

Jeigu tu gali... jei tu... Kitais žodžiais, štai taip: „Jeigu tu sugausi kai kuriuos iš Mano mažosios kaimenės, kurie yra pripildyti Mano aliejumi ir vynu (Suprantate?), tyro Žodžio vynu ir aliejumi (Suprantate?) ir tu juos nužudysi, nes tu... tu tai darai, štai ką tu darai, neversk jų sakyti jokių „šventų Marijų“, ar daryti kažko panašaus ar kai kurių iš tavo tikėjimo išpažinimų. Laikyk savo rankas patrauktas nuo jų, jie žino, kur jie eina. Nes jie yra patepti Mano aliejumi ir būdami patepti Mano aliejumi jie turi džiaugsmo vyną, nes jie žino Mano pažado Žodį: 'Aš vėl juos prikelsiu.' Nepakenk tam. Neik stengdamasis juos supainioti, tiesiog ne... tiesiog laikykis nuo jų atokiai.“ Ne.

330 Viską... Jis įrodo Savo Žodį ir atveda tai. Jie žinojo... Jie žinojo, kad vėl prisikels. O, kaip man tai patinka. Ak! Jie vėl prisikels. Štai pasirodo juodasis žirgas, dabar joja – tamsieji amžiai. Ten pasirodė baltasis žirgas. Mes pamatėme, ką jis padarė, tobulai. Štai pasirodo raudonasis žirgas. Mes tiksliai matome, ką jis padarė. Štai pasirodo juodasis žirgas. Jūs visada matote tą patį raitelį, ką jis daro, per visus periodus.

Taigi, mes atrandame, kad jis tai pasvėrė ir ėmė už tai pinigų. Būtent. Kviečiai, žemiški, žemiškas gyvenimas... iš ko jie gyveno – bet tai simbolizavo Dvasią, aliejų ir vyno džiaugsmą. Tam dvasiniam gyvenimui – nepakenk jam. Palik jį ramybėje. Ir kitaip: „Roma, neliesk to. Tai yra Mano. Tai priklauso Man.“

334 Taigi, čia turiu dar vieną dalyką į kurį noriu, kad atkreiptumėte dėmesį. Atkreipkite dėmesį. Tai nebuvo vienas iš keturių žverių, kuris pasakė: „Neliesk aliejaus ir vynu.“ Ar tai

pastebėjote? Keturi žvėrys kalbėjo. Bet sekite. Leiskite man čia šiek tiek paskaityti, pažiūrėkite, taigi: „Kviečių saikas už denarą ir trys saikai miežių už denarą; ir žiūrėk, nepakenk aliejui ir vynui.“

Taigi, pažiūrėkite štai čia: „Ir išgirdau balsą keturių žvėrių viduryje...“ Kas tai buvo? Avinėlis. Amen. Tai nebuvo keturi žvėrys. Tai pasakė Avinėlis. Kodėl? Jis pasiims Savuosius, kurie Jam priklauso. Jis atpirko tai. Suprantate? Amen. „Neliesk to aliejaus.“ Ne, pone. Ne keturi žvėrys, bet Avinėlis buvo tas, kuris tai pasakė. Taigi, o, tai bent. Avinėlis, ne keturi žvėrys tai paskelbė.

Pats Avinėlis pasakė. Kai keturi žvėrys pasakė: „Ateik ir žiūrėk,“ – ir jie nuėjo, ir jie tai pamatė tokiu būdu, ir Jis pasakė: „Kviečių saikas už denarą ir keturi sai... ir štai tiek to, ir štai tiek miežių...“. Bet tada būtent jų tarpe sušuko Avinėlis ir pasakė: „Bet nepakenk aliejui ir vynui.“ Aha. Teisingai. O, tai bent. „Paklausyk to. Nepakenk tam, žmogau, arba vieną dieną už tai sumokėsi“. (O, tai bent, devynios trisdešimt.)

339 Na, geriausia pagal mano supratimą ir... labiausiai kiek man yra žinoma, ir pagal viską, kuo savo širdyje tikiu – tai yra tikra šių trijų Antspaudų reikšmė. Aš noriu už tai padėkoti Dievui. Aš pasakysiu štai ką – tai yra apreiškimas, kurį Jis man davė. Jis tai man davė, to apreiškimą. Ir aš tikiu, kad mes gyvename paskutiniuosiomis dienomis.

Rytoj vakare mes paimsime palšojo žirgo raitelį. O dabar aš nežinau. Aš nežinau – Dievas žino, kad tai tiesa – aš nežinau apie tai visiškai nieko. Ne. Aš pasižiūrėjau į seną kontekstą, kurį turėjau prieš daug metų... (Neseniai mačiau brolių Grehamą Snelingą. Aš. Galbūt jis išėjo), bet aš prisimenu, kai čia anksčiau pamokslavau, aš pasižiūrėjau, kad pamatyčiau, ką aš pasakiau... Prieš daug metų aš nuodugniai nagrinėjau Apreiškimo knygą, kartą aš nagrinėjau visus keturis žirgų raitelius.

342 Aš pasakiau: „Baltasis žirgas – tai buvo ankstyvoji bažnyčia, be abejonės.“ Aš perskaičiau tai iš adventistų knygos ir iš kitų jų. Aš pasakiau: „Tai buvo ankstyvoji bažnyčia, kuri pasirodė užkariaujanti.“

O kitas buvo juodasis žirgas. Aš pasakiau... Aš dabar pamiršau, kuo aš pavadinau tą juodąjį žirgą. Aš pasakiau – ar raudonąjį žirgą, tiksliau. Aš pasakiau: „Tas žirgas greičiausiai reiškė, kad... kad artinasi problemos ir kad nemažai karų užsitęs ar kažkas panašaus.“ Aš pasakiau: „Greičiausiai tai bus daug karų.“ Aš pasakiau: „Štai, kas tai bus.“

344 Ir tada aš pasakiau: „Pa... palšas žir... Ar... juodasis žirgas, aš pasakiau, kad... kad tai reiškia, jog... kad galbūt žemę padengs tamsūs laikai, kai visos žvaigždės liausis... liausis švietusios, saulė nusileis ir mėnulis nebeskleis savo šviesos.“ Aš pasakiau: „Greičiausiai to reikšmė yra tokia.“

Aš pasakiau: „Palšas žirgas – tai reiškia, kad artėja daug ligų.“ Dabar aš nežinau, ką tai reiškia, bet tai... toks tada mano buvo to išaiškinimas, nes aš tiesiog parodžiau tai geriausiai kaip galėjau stovėdamas čia prie sakyklos, bet... O, aš beveik pasakiau kažką... Gerai. Hm. O, jūs... jūs pamatysite. Tiesiog stebėkite. Suprantate?

Taigi...?... dabar pasiklausykite. O, ar mes nesidžiaugiame šia valanda, kurioje gyvename? Kai mes matome kaip visa tai eina į pabaigą, aš susimąstau:

Tautos skykla,
Izraelis prabunda,
Ženkla, kuriuos pranašai išpranašavo.
Pagonių dienos suskaičiuotos,
Siaubai slegia,
Sugrįškite, išsklaidytieji pas savuosius.
Atpirkimo diena čia pat.
Žmonių širdis užvaldo baimė.
Būkite pripildyti Dvasia,
Jūsų žibintuvai paruošti ir švarūs.
Pažvelkite aukštyn, jūsų atpirkimas čia pat (O, tai bent),
Melagingi pranašai meluoja.
Dievo tiesą jie neigia,
Kad Jėzus Kristus yra mūsų Dievas, (Ar jūs tikite tuo?)
Bet mes vaikščiosime apaštalu pramintu taku.
Nes atpirkimo diena yra čia pat,
Žmonių širdis užvaldo baimė.
Būkite pripildyti Dvasia,
Turėkite savo žibintuvus paruoštus ir švarius.
Pažvelkite aukštyn jūsų atpirkimas čia pat.

348 Ar tai ne nuostabu? Man patinka tai – atpirkimas čia pat. Ir...

Vakariniu laiku bus šviesu.
Kelią į šlovę tu tikrai surasi.
Vandens kelyje šiandien yra šviesa.
Palaidoti brangiame Jėzaus Varde.
Jauni ir seni – atgailaukite už visas savo nuodėmes.
Šventoji Dvasia tikrai įeis į vidų.
Vakaro šviesa atėjo.
Tai faktas, kad Dievas ir Kristus yra Viena.

348a Jis yra Žodis. O, tai bent. Nuostabu.

Greitai Avinėlis pasiims Savo Nuotaką,
Kad būtų amžinai Jo pašonėje,
Visos dangaus kariaunos susirinks.
O, šlovingas tai bus reginys,
Visi šventieji apsivilkę baltai be dėmės.
Ir su Jėzumi jie amžinai puotaus.
„Ateikite ir vaišinkitės,“ – kviečia Šeimininkas,
„Ateikite ir vaišinkitės“.
Jūs visada galite puotauti prie Jėzaus stalo.
Jis pamaitino minią,
Pavertė vandenį vynu,

*Dabar kviečia alkanuosius: „Ateikite ir vaišinkitės.“
O: „Ateikite ir vaišinkitės,“ – kviečia Šeimininkas,
„Ateikite ir vaišinkitės“ (vaišinkitės Žodžiu)
Jūs visada galite puotauti prie Jėzaus stalo.
Jis pamaitino minią,
Pavertė vandenį vynu,
Dabar kviečia alkanuosius: „Ateikite ir vaišinkitės.“*

349 Tai bent. Ar jūs alkani? Palaiminti jie... Tebūna garbė Dievui. Ar jūs mylite Jį?
Sugiedokime: „Aš myliu Jį.“ Dabar tiesiog visi atsistokime ir iškelkime savo rankas, ir išreiškime save Jam. „Aš myliu Jį, nes Jis pirmas pamilo mane.“ Gerai. Dabar visi kartu.

*Aš myliu jį,
Aš myliu jį,
Nes Jis pirmas pamilo mane,
Ir išpirko mano išgelbėjimą
Ant Kalvarijos medžio.*

351 [Girdimas kalbėjimas kitomis kalbomis – Red.] Tiesiog tikrai pagarbiai. Mes čia turime išaiškintoją brolių Higinbotamą. Aš nežinau ar šį vakarą jis yra čia ar ne. Ne... Pažiūrėkime, ką Jis mums pasakė. Tiesiog minutėlę palūkėkime. Čia... [Yra pasakomas išaiškinimas – Red.] Jūs galite jį girdėti. Šlovinkite Viešpatį. Mano tikėjimas yra pa... pakylėtas aukštai Dieve. Ar jūs... mylite Jį šį vakarą visa savo širdimi? O, šlovinkite Jį: „Ačiū Tau, Viešpatie, ačiū Tau. Mes atiduodame Tau gyrių savo visomis širdimis, Viešpatie. Garbė Dievui.“ Tiesiog atiduokite Jam šlovę, visi jūs žmonės, Dievo tauta.